

ĐỨC CHÚA TRỜI CÓ ĐOÀI Ý NGÀI KHÔNG?

...Đức Chúa Trời. Xin chúng ta cứ đứng cúi đầu, chỉ một lát.

Lạy Cha Thiên Thượng, chúng con cảm ơn Cha về mọi điều ân điển mà Ngài đã ban cho chúng con. Chúng con không xứng đáng với—với bất cứ phước hạnh nào của Ngài. Chắc chắn đây là những ơn phước mà chúng con không xứng đáng nhận lãnh. Và chúng con cầu xin, Đức Chúa Trời ôi, rằng Ngài sẽ cứ tiếp tục ở với chúng con. Vừa bước vào và cảm thấy linh diệu kỳ này trong buổi nhóm, con biết điều này đến từ Ngài. Vì vậy con cầu xin, Cha ôi, rằng Cha sẽ tiếp tục tôn vinh buổi nhóm tối nay, với sự Hiện diện của Cha, và chữa lành tất cả những người bệnh tật và đau khổ. Xin nhậm lời. Xin cho đây là một—một đêm tuyệt vời mà chúng con sẽ không quên bao lâu nữa, vì sự Hiện diện của Ngài. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

2 Tôi muốn xin lỗi vì đã để quá muộn vào tối hôm qua. Tôi sẽ cố gắng nhanh hơn tối nay, và chỉ để chúng ta có thể nhanh lên và—và cầu nguyện cho người bệnh. Tôi chắc chắn cảm thấy hài lòng về buổi nhóm tối qua. Họ dường như đã có nhiều người được chữa lành. Và tôi đã có rất nhiều sự hỗ trợ, mọi người đang cầu nguyện và cùng nhau. Đó là cách chúng ta đứng. Vì vậy, Chúa ban phước cho anh chị em. Bây giờ, tôi nghĩ, đêm mai chúng ta sẽ...Tôi đoán họ đã công bố nó rồi. Nó là một nơi khác—một nơi khác. Được rồi.

3 Bây giờ chúng ta hãy lật sang Sách Dân Số Ký, chương thứ 22, nhanh lên, vì chỉ với một đoạn trích ngắn, để chuyển qua một vài nhận xét, và sau đó chúng ta sẽ dành phần lớn thời gian cho hàng cầu nguyện.

4 Billy nói rằng anh ấy đã phát ra một lượng lớn thể, hai hoặc ba trăm thể trong số đó. Và sẽ mất khá nhiều thời gian để đưa họ đi qua đường cầu nguyện, vì vậy tôi—tôi sẽ chỉ nói trong vài phút, không quá ba mươi phút, nếu có thể, và sau đó bắt

đầu hàng cầu nguyện, cầu nguyện cho người bệnh. Trong Phục truyền luật lệ ký, trong...Thứ lỗi cho tôi.

⁵ Dân Số Ký, chương thứ 22 và câu thứ 31, tôi muốn đọc câu này.

Và CHÚA bèn mở mắt Ba-la-am ra, và ông thấy thiên sứ của CHÚA đứng trong đường, và tay cầm một thanh gươm trần: và ông cúi đầu, và sắp mặt xuống đất.

⁶ Bây giờ điều này nghe có vẻ giống như một bản văn ngắn thô lỗ chỉ để—để đưa ra một lập trường và để có buổi nhóm chữa lành của chúng ta. Và tôi sẽ cố gắng để hàng người cầu nguyện bắt đầu trước chín giờ, nếu có thể. Bây giờ tôi muốn lấy chủ đề tối nay: *Đức Chúa Trời Có Đổi Ý Ngài Không?*

⁷ Anh chị em biết đấy, chúng ta có thể đổi ý, bởi vì chúng ta—chúng ta học biết khác một chút, chúng ta biết mình sai trật.

⁸ Nhưng tôi không tin rằng Đức Chúa Trời có thể thay đổi ý định của Ngài. Bởi vì, nếu Ngài làm vậy, thì Ngài chắc chắn không thể là vô hạn, và Ngài có thể đưa ra quyết định tốt hơn nếu Ngài thay đổi nó. Do đó Ngài...Đức tin mà tôi có nơi Ngài, rằng—rằng Ngài không thay đổi ý định của Ngài. Bởi vì nếu Đức Chúa Trời đưa ra quyết định, thì Ngài phải ở lại với quyết định đó. Hiểu không? Và mỗi khi cùng một vấn đề xuất hiện, Ngài phải hành động giống như cách Ngài đã làm lần đầu tiên, nếu không Ngài đã hành động sai trong lần đầu tiên. Hiểu không? Vì vậy nó cho chúng ta một nơi nào đó để có một—một đức tin cơ bản. Bây giờ chúng ta không thể...

⁹ Vàng, đức tin không chỉ là điều gì đó như một chiếc lá rụng, mà bạn có thể thả nó bay đi *đây* đi đó. Nó là một điều gì đó mà phải chắc chắn. Nó phải kiên quyết vững vàng. Và, vậy thì, tôi không thể đặt đức tin mình trên một học thuyết nào đó. Nó phải là một sự thật đã được chứng minh trước khi tôi có thể có đức tin.

¹⁰ Cũng giống như một người đàn ông chọn vợ, để cưới. Tại sao, anh ta, anh ta phải có niềm tin vào người phụ nữ mà mình kết hôn, nếu không chắc chắn anh ta sẽ gặp rất nhiều rắc rối. Hiểu không? Vì vậy anh ấy phải, anh em phải có niềm tin, một số sự kiên vững chắc, một số niềm tin để làm cơ sở cho nó; dựa trên lời

của cô ấy, theo những gì người khác đã nói, hoặc điều gì đó. Anh ấy phải có một cái gì đó để tin tưởng, đặt niềm tin vào.

11 Vì vậy tôi cảm thấy rằng, để gặp được Đức Chúa Trời, chỉ có một điều mà tôi có thể dựa vào đức tin của mình và đó là Lời của Ngài.

12 Bởi vì, chúng ta có những ý tưởng khác nhau, hầu hết chúng ta. Chúng ta sẽ ngồi xuống và thậm chí nói về cái gì đó để ăn, ồ, chúng ta sẽ khác nhau về cái gì đó để ăn; và chúng ta đã khác biệt, khẩu vị của chúng ta cũng khác. Và do đó, nó làm cho các hội thánh của chúng ta, chúng ta thấy họ khác nhau trong ý tưởng của họ về điều gì đúng và điều gì sai. Điều đó cho chúng ta, mỗi người, một đặc ân để lựa chọn.

13 Nhưng, với tôi, tôi—tôi tin rằng Lời Chúa là đúng. Và tôi—tôi không tin rằng đó là của bất kỳ diễn giải riêng tư nào. Tôi tin rằng đó chỉ là những gì Nó nói, đó là Lẽ thật. Và đó là cách tôi thực hiện, chỉ dựa trên những điều cơ bản của Nó là Lời của Đức Chúa Trời. Bây giờ, tôi không có đủ đức tin, có lẽ, để biến tất cả điều đó thành hành động, nhưng tôi chắc chắn sẽ không muốn cản đường một ai đó có đủ đức tin để khiến Nó hành động.

14 Giống như, chẳng hạn, Hê-nóc có đủ đức tin rằng mình không phải chết. Ông chỉ đi dạo một buổi chiều, và cảm thấy mệt mỏi ở đây trên trái đất và chỉ đi bộ lên Thiên đường luôn. Tôi chắc chắn muốn có đức tin như vậy. Nhưng tôi hy vọng rằng chúng ta có được đức tin đó vào một ngày nào đó, khi chúng ta lớn lên trong Ngài. Bây giờ chúng ta...

15 Lý do tôi chọn nơi này, vì có vẻ như ở đây, đối với tôi, là một trong những nơi trong Kinh Thánh mà sẽ là một—một nơi quan trọng cho đề tài tối nay, bởi vì có vẻ như Đức Chúa Trời đã thay đổi ý của Ngài, và nói với Ba-la-am một điều phải làm và sau đó bảo ông điều gì khác phải làm. Vì vậy tôi nghĩ, có thể, chỉ trong một thời gian, chúng ta sẽ cố gắng giải quyết vấn đề này một chút và xem những gì Ngài thực sự đã nói với ông.

16 Vì vậy bây giờ để phác thảo điều này. Chúng ta biết rằng Ba-la-am là một—một—một nhà tiên tri. Và Ba-lác là vua của Mô-áp vào thời điểm đó. Và họ không phải là những kẻ ngoại đạo,

tại Mô-áp, họ đã hầu việc cùng một Đức Chúa Trời mà dân Y-sơ-ra-ên đã hầu việc. Bởi vì, Mô-áp, quốc gia được thành lập bởi con trai của Lót, bởi con gái của ông, và vì vậy họ hầu việc cùng một Đức Chúa Trời. Nếu các bạn để ý, của lễ hy sinh của họ và mọi thứ đều giống hệt nhau, những con bò đực, và cả những con chiên đực, nói về sự Tái lâm. Và bây giờ nếu chủ nghĩa chính thống là tất cả những gì Đức Chúa Trời yêu cầu, thì Mô-áp cũng thật chính thống trong sự dâng hiến của mình như Y-sơ-ra-ên đã có. Nhưng chúng ta thấy họ bây giờ, Y-sơ-ra-ên đang tuân theo Lời Đức Chúa Trời, đến một vùng đất đã được hứa cho họ. Và họ đến...

¹⁷ Đây sẽ là một hình bóng về giáo hội xác thịt và hội thánh thuộc linh, gặp nhau. Và khi hội thánh thuộc linh và giáo hội xác thịt, luôn luôn có sự xung đột nhau, vì họ đâm đầu vào nhau. Và Y-sơ-ra-ên ở đây, tôi muốn tượng trưng cho nó như một Hội thánh thuộc linh; và Mô-áp là giáo hội xác thịt, cái mà chúng ta gọi là giáo hội xác thịt.

¹⁸ Và tất cả chúng ta đều chắc chắn rằng có một—một hội thánh, và có một Cô Dâu ra từ hội thánh đó. Chúng ta biết điều đó, rằng đó là thật.

¹⁹ Và họ đụng độ nhau ở đây. Và chúng ta nhận thấy rằng khi họ đụng độ ở đây, dưới điều gì đó mà tôi muốn nói một chút về điều này. Ngay sau khi họ đụng độ, và bên này thấy những gì bên kia làm, mỗi bên đều thấy có sự giả mạo lớn.

²⁰ Và đó là nơi chúng ta tìm thấy ngày hôm nay, rằng chúng ta nhận được quá nhiều mạo danh. Và khi bạn làm điều đó, bạn luôn gặp rắc rối. Bạn không thể sống cuộc sống của người khác. Chúng ta không thể mạo nhận một cái gì đó. Chúng ta phải là những gì chúng ta đang có. Bạn không được (không bao giờ) cố gắng làm điều đó. Nếu người *này* làm điều gì đó; bởi vì anh ấy làm điều đó, bạn nghĩ rằng bạn cũng phải làm như vậy. Bạn không làm điều đó. Bạn là một cá nhân, đối với Đức Chúa Trời. Và chúng ta không được cố mạo danh nhau.

²¹ Và bây giờ, dân Y-sơ-ra-ên, ngay trong lúc thi hành nhiệm vụ, đang hành quân theo lệnh, theo lệnh của Đức Chúa Trời, đến một miền đất hứa, họ đụng độ với Mô-áp, một nhóm tín đồ khác.

²² Và tôi hy vọng điều này không quá tệ. Nhưng mình họa nhỏ mà tôi muốn làm ở đây là Mô-áp đang định cư ở một vùng đất, nó giống như một công việc có tổ chức hơn. Nó có những người nổi tiếng của mình, và các chức sắc của...của vương quốc của mình.

²³ Nhưng dân Y-sơ-ra-ên chỉ là một—một kẻ lang thang. Họ không có nơi nào nhất định để họ đến. Họ chỉ đi lang thang như Chúa dẫn dắt họ. Bây giờ, tôi cũng tin rằng, Ba-la-am, sau này trong lời tiên tri của mình, đã nói, “Dân này sẽ không ở giữa các nước. Nó sẽ bị tản lạc khắp nơi.” Và đó là những gì nó luôn luôn xảy ra. Và chúng ta thấy đó, cuộc đụng độ xảy ra.

²⁴ Cũng như Ca-in và A-bên, họ cũng đến với nhau trong một cuộc đụng độ. Và họ là anh em, và cả hai đều cùng một mẹ, Ê-va. Và chúng ta thấy rằng họ nhận ra rằng họ là người phạm, và họ đã bị gạt ra khỏi Sự sống, ra khỏi khu vườn Sự sống. Và cả hai đều cố gắng tìm cách trở lại trong Đó. Và nếu anh em để ý, cả hai chàng trai đều rất sùng đạo. Ca-in cũng sùng đạo như A-bên. Và cả hai đều xây bàn thờ, nói cách khác, một nhà thờ. Cả hai đều dâng của lễ. Cả hai đều cầu nguyện. Và họ—họ đã hầu việc Đức Chúa Trời, cả hai người, nhưng một người trong số họ đã hầu việc Ngài sai trật.

²⁵ Bây giờ, anh em thấy đấy, anh em có thể rất chân thành nhưng lại sai lầm. Anh chị em có thể sai. “Có một con đường coi dường như chánh đáng cho loài người, nhưng cuối cùng nó thành ra nẻo của sự chết.”

²⁶ Bây giờ chúng ta—chúng ta thấy rằng điều này rất đúng với Ca-in và A-bên. Và khi họ nhìn thấy...Ca-in thấy rằng của lễ của A-bên đã được nhận. Và, tôi có thể dừng lại ở đây để nói, tại sao Chúa lại nhận của lễ của ông? Là bởi vì rằng—rằng ông đã...Bằng một sự khải thị, ông đã hiểu rằng đó không phải là những trái táo, hoặc tôi tin rằng bây giờ họ đã lấy được những quả lựu hoặc thứ gì đó mà họ ăn trong vườn Ê-đen, mà đã gây ra tội lỗi. Và ông đã tìm thấy A-đam...hoặc, ý tôi là, A-bên tin rằng nó (ông ấy) đó là huyết. Mà, nó thực sự là như vậy. Và A-bên, bởi khải tượng, đức tin, đã dâng cho Đức Chúa Trời một của lễ xuất sắc hơn nhiều của Ca-in; mà Đức Chúa Trời đã làm chứng cho điều đó, thì ông là người công bình. Hiểu không? Và toàn thể Hội Thánh được

xây dựng dựa trên sự mặc khải thiêng liêng của Lời Đức Chúa Trời. Toàn bộ...

27 Chúa Jêsus đã phán vậy. Một ngày nọ, khi xuống núi, Ngài phán với các môn đồ rằng, “Các người nói Ta Con Người là Ai? Hoặc người ta nói Ta là ai?”

28 “Và một số người trong số họ nói rằng, ồ, Ngài là ‘Môi-se,’ Ngài là ‘Ê-li,’ hoặc ‘một trong những nhà tiên tri.’”

Ngài phán, “Nhưng các người nói Ta là ai?”

29 Và Phi-e-rơ đã đồng dục tuyên bố, “Thầy là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống!”

30 Ngài phán, “Hỡi Si-môn, con Giô-na, người có phước đó.” Và từ đó có sự bàn cãi giữa những kẻ tin.

31 Bây giờ giáo hội Công giáo nói rằng, “Ngài—Ngài đã lập Hội Thánh Ngài trên Phi-e-rơ, vì Ngài phán, ‘Người là Phi-e-rơ,’ hòn đá nhỏ, ‘trên hòn đá này, hòn đá nhỏ, ta sẽ lập Hội Thánh Ta.’”

32 Ồ, bây giờ, người theo đạo Tin Lành chủ yếu tin rằng chính Ngài đã xây dựng, trên Ngài, Hòn Đá Góc. Nhưng, anh em thấy đấy, Ngài là Hòn Đá Góc cho tòa nhà. Tôi tin rằng những gì Ngài đã xây dựng Hội Thánh dựa trên...

33 Cũng không khác gì, nhưng, anh em thấy, câu hỏi là, “Người ta nói Ta là Ai?”

34 Và Phi-e-rơ thưa, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

35 Ngài phán, “Phước cho người, hỡi Si-môn, con trai của Giô-na, thịt và huyết không hề tỏ lộ điều này cho người. Người chưa hề đến trường thần học để học điều này. Đấy, người chưa bao giờ học điều này bởi công việc con người. Nhưng Cha Ta, ở trên Trời, đã bày tỏ điều này cho người. Hiếu không? Trên đá này Ta sẽ lập Hội Thánh Ta, và các cửa âm phủ sẽ chẳng thắng được Hội đó,” sự mặc khải thuộc linh của Chúa Jêsus Christ, Ai là Lời. Rồi Lễ thật thuộc linh của Lời sẽ được bày tỏ, chính xác nơi mà Hội Thánh yên nghỉ.

36 Tôi nghĩ đó là những gì A-bên đã có lúc đầu, một sự mặc khải thuộc linh rằng nó không phải là hoa trái của đồng ruộng hay

công việc của bàn tay chúng ta, và vân vân. Đó là huyết. Và ông đã dâng lên cho Đức Chúa Trời một của lễ xuất sắc hơn—hơn Ca-in đã làm.

37 Chúng ta tìm thấy ở Áp-ra-ham và Lót, điều tương tự, trong một sự lựa chọn, bởi vì Lót đã đi xuống, khi thời điểm đến, khi hội thánh thuộc linh và—và giáo hội xác thịt xảy ra xung đột, vì những người chần bầy. Họ phải phân rẽ nhau. Và bất cứ khi nào điều này xảy ra, nó tạo ra một sự ghen tị.

38 Chúng ta tìm thấy rằng A-bên, bởi vì Đức Chúa Trời đã tiếp nhận ông, và Ngài đã không nhận của lễ lớn đẹp đẽ của Ca-in, ông đã phải làm việc vất vả lắm mới có được. Và rất ngoan đạo, và sắp mình thờ lạy, vân vân, đã làm mọi việc mà A-bên làm, chỉ có điều ông không có sự khải thị về lễ thật là gì. Vì vậy chúng ta thấy, rằng khi Đức Chúa Trời đã nhận sự mặc khải của A-bên và của lễ của ông, điều đó đã khiến Ca-in ghen tị với A-bên. Và đã có một vụ giết người đầu tiên.

39 Chúng ta thấy rằng sự ghen tị trở nên giữa những người chần bầy của Áp-ra-ham và Lót, và họ phải phân rẽ.

Chúng ta phát hiện ra rằng Môi-se và Cô-rê cũng đã có một cuộc đụng độ.

Chúa Jê-sus và Giu-đa đã có một sự xung đột.

40 Và như mọi khi, nó vẫn diễn ra như vậy, và ngày nay cũng vậy, hội thánh thuộc linh và giáo hội xác thịt có sự đụng chạm nhau khi họ đến với nhau. Vậy thì, giáo hội xác thịt muốn kết hiệp với hội thánh thuộc linh, luôn luôn có sự giả mạo xác thịt. Nhưng, như với Ê-sau và Gia-cốp, nó sẽ không hiệu quả.

41 Đức Chúa Trời có Hội Thánh được gọi ra của Ngài, được đặt tên, được đặt sang một bên. Và trong thời đại mà Nó đang sống, Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài cho Nó, mỗi thời đại và mọi lúc, giống như Ngài đã nói trong Rô-ma chương 8, rằng sự biết trước hoặc định trước của Đức Chúa Trời có thể chắc chắn. Ca-in, hoặc ý tôi là...

42 Ê-sau và Gia-cốp, trước khi sinh ra, trước khi họ có cơ hội để lựa chọn, Đức Chúa Trời phán, “Ta yêu Gia-cốp và ghét Ê-sau,”

vì Ngài đã biết điều gì có trong họ, ngay từ ban đầu. Và chúng ta biết...

43 Hãy ghi nhớ điều đó, Ngài biết điều gì trong tấm lòng bạn. Ngài biết anh chị em muốn gì. Dầu chúng ta có nói gì chẳng nữa, thì Ngài biết anh chị em muốn nói gì.

44 Và điều đó luôn gây ra rắc rối. Và họ, thì...luôn luôn, tự nhiên luôn cố gắng, vì Ca-in đã giết A-bên, giáo hội xác thịt luôn cố phá hủy những ảnh hưởng của hội thánh thuộc linh. Chúng ta thấy nó giống như ngày hôm nay, cũng y hệt như vậy ngày nay. Điều đó chứng tỏ rằng nó đến từ Sa-tan, bởi vì nó ghen tị và mạo danh Lễ thật.

45 Vì vậy, chúng ta thực sự tin rằng Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi ý định của Ngài về những gì Ngài đã phán. Ngài luôn giữ Nó là thật.

46 Nhưng Ngài có một ý chỉ cho phép. Bây giờ, ở đó, nơi mà sự phiền toái nằm ở đó. Chúng ta cố gắng hành động theo ý chỉ tự do của Đức Chúa Trời, và Ngài sẽ cho phép điều đó. Nhưng nếu chúng ta cũng làm theo ý muốn cho phép của Ngài, mặc dù điều đó không đúng, Ngài sẽ làm cho ý muốn cho phép của Ngài cùng hành động, với nhau, để làm vinh hiển ý muốn hoàn hảo của Ngài.

47 Chẳng hề có điều gì sai trật, với Đức Chúa Trời. Chúng ta thì... Ngài biết ngay cả nơi chiếc đồng hồ kêu tích tắc ở đâu, tối nay. Không có gì sai trật cả. Mọi tiếng kêu tích tắc đang khớp hoàn toàn với cách mọi việc sẽ xảy ra. Chúng ta tưởng là sai, nhưng Ngài biết là đúng. Nó được cho xảy ra như vậy.

48 Giống như lúc ban đầu, Đức Chúa Trời chỉ cho phép tội lỗi xảy đến. Ngài đã không, không phải...Đó không phải là ý muốn hoàn hảo của Ngài.

49 Nhưng, anh em biết đó, Đức Chúa Trời, Thánh Linh vĩ đại, Đức Chúa Cha, trong Ngài là những thuộc tính, và những thứ bạn thấy được hiển thị bây giờ chỉ là thuộc tính của Ngài đang được hiển thị. Ngài ở một mình, Ngài thậm chí không phải là Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời là một đối tượng của sự thờ phượng. Ngài là Đấng Đồi Đồi Vĩ Đại. Và trong Ngài là những thuộc tính, chẳng

hạn như là Cha, là Đấng Cứu Rỗi, là Đấng Chữa Lành. Và bây giờ, làm thế nào Ngài có thể...Ngài phải là Cha, vì điều đó chứng tỏ Ngài là Cha, nhưng Ngài ở một mình. Chỉ một mình Ngài là bất tử. Và, bây giờ, nhưng thuộc tính của Ngài phải được bày tỏ.

⁵⁰ Bây giờ, để trở thành một Đấng Cứu Rỗi, phải có một cái gì đó bị hư mất. Và Đức Chúa Trời không thể cố ý làm mất bất cứ thứ gì để rồi chuộc lại. Nó sẽ không trở thành sự thánh khiết của Ngài và sự phán xét tuyệt vời của Ngài. Nhưng Ngài đặt con người vào quyền tự do luân lý, biết rằng con người sẽ sa ngã. Và trong đó, Ngài trở thành con người, chính Ngài, để cứu chuộc con người đã sa ngã. Đó là lý do mà Chúa Jêsus là Em-ma-nu-ên. Nếu Đức Chúa Trời sai một người khác ngoài chính Ngài, thì điều đó sẽ không công bằng. Đức Chúa Trời phải đến chính Ngài và thế chỗ. Và Đức Chúa Trời không thể giáng xuống trong Thánh Linh và thế chỗ, Ngài phải trở nên xác thịt, trong xác thịt của Chính Con sáng tạo của Ngài.

⁵¹ Và ở đây, ngay từ đầu, Ngài đã cho thấy, ý muốn hoàn hảo của Ngài là tạo ra con người từ bụi đất. Nhưng, anh em thấy đấy, Ngài cho phép tình dục được đưa vào. Ngài không bao giờ có ý định sinh con theo tình dục, nhưng điều đó đã được cho phép, mà chẳng bao lâu sẽ sớm tàn lụi.

⁵² Bây giờ chúng tôi thấy rằng Mô-áp là một đứa con bất hợp pháp, ngay—ngay từ đầu, vì đó là con trai của Lót, bởi con gái của chính ông. Bây giờ để ý, như giáo hội xác thịt, Mô-áp đại diện cho—cho giáo hội xác thịt, Mô-áp, và Y-sơ-ra-ên, hội thánh thuộc linh. Bây giờ, Y-sơ-ra-ên, cô dâu, được...tiêu biểu được cho những người được gọi ra.

⁵³ Bản thân Hội Thánh, từ *hội thánh* có nghĩa là “người được gọi ra, ra khỏi,” là những người đã ra khỏi. “Hãy ra khỏi nó, hỡi dân Ta! Hãy phân rẽ, Chúa phán vậy, thì Ta sẽ tiếp nhận các ngươi cho chính Ta. Đừng động đến những đồ ô uế của chúng.” Hội thánh của Đức Chúa Trời được gọi ra khỏi thế gian, ra khỏi sự hỗn loạn của thế gian. Anh em không còn thuộc về thế gian nữa.

⁵⁴ Như tôi đã cố gắng nói, đêm kia, với các bạn, đó là khi anh em biết rằng anh em có của cầm của mình—về sự cứu chuộc. Đời đời ngay bây giờ trong anh em, bằng phép báp têm bằng

Đức Thánh Linh, điều đó đã làm cho anh em sống lại rồi. Bây giờ anh em sống lại với Ngài, và chúng ta sẽ đồng ngồi ở các nơi trên Trời, trong Christ Jêsus. Thấy đó, anh em không còn thuộc về thế gian nữa. Nếu anh em yêu thế gian, và những vật thuộc về thế gian vẫn còn ảnh hưởng trên anh em, thì tình yêu của Đức Chúa Trời thậm chí không ở trong anh em. Hiểu không? Chúng ta được buông tha, khỏi thế gian. Không còn ham muốn nó nữa.

55 Trong Hê-bơ-rơ, tôi tin là chương 10, có chép, “Thân thể con sinh được dâng chẳng qua là mỗi năm, nhắc cho nhớ lại tội lỗi. Nhưng trong trường hợp này, người dâng của lễ đã một lần được sạch rồi, lương tâm họ không còn ham muốn phạm tội nữa.” Hết thấy mọi sự đã được thanh tẩy khỏi anh em, bởi vì anh em đã được làm cho sống lại trong một Sự Sống mới.

56 Và giáo hội xác thịt chỉ là một nhóm người giáo phái, kết hiệp nhau. Nó không còn nữa...Tôi thậm chí không còn gọi nó nữa “giáo hội.” Tôi không muốn đề cập đến nó. Tôi thích nhắc đến nó như là một “nơi hội họp,” nhà hội họp Giám Lý, nhà hội họp Báp-tít, nhà hội họp Ngũ Tuần.

57 Nhưng Hội Thánh là sự tái sinh trong Chúa Jêsus Christ, tức là những tạo vật mới. Và vì vậy chúng ta vẫn thấy rằng, Đức Chúa Trời giữ Lời của Ngài.

58 Bây giờ Mô-áp nhìn thấy, Mô-áp nhìn xuống cánh đồng và thấy Đức Chúa Trời vận hành trên dân sự này là một dân tộc thậm chí không có tổ chức. Họ chỉ lưu lạc khắp nơi, từ nơi này sang nơi khác. Nhưng điều kỳ lạ, đó là, họ đến các quốc gia này và họ đã chiếm lấy chúng. Mọi thứ đều nằm trong con đường của họ, họ đã lấy chúng. Bây giờ, họ đã thấy, Mô-áp đang nhìn vào nó. Ba-lác, ông nhìn xuống đất nước Y-sơ-ra-ên, và ông nói, “Dân này đã bao phủ cả bề mặt trái đất.” Ông nói, “Và họ liếm các quốc gia, giống như một con bò liếm cỏ.”

59 Và họ thấy rằng, một trong các bí quyết then chốt quan trọng là làm sao họ có được khả năng vĩ đại này, có một nhà tiên tri trong số họ. Giờ đây, họ có một nhà tiên tri, một người đã dẫn dắt họ. Đó không phải là một hệ thống do con người tạo ra như ông đã có, những—những đại biểu của ông với ông, và vân vân,

nhưng nó và các chức sắc của ông. Nhưng họ đã có một—một nhà lãnh đạo, một nhà lãnh đạo được gọi là Thiêng Liêng.

⁶⁰ Và, ồ, thật là thời đại u ám, khi mà hội thánh trên thế giới lìa bỏ sự lãnh đạo Thiêng liêng của Đức Thánh Linh, và nhận lấy một giám mục hay bất cứ điều gì khác để thay thế Ngài. Thật là một thời đáng buồn. Đức Thánh Linh là người lãnh đạo hội thánh. Ngài được sai đến làm chứng về Lời của Chúa Jêsus Christ, để làm cho hội thánh sống động như đã sống động từ ban đầu.

⁶¹ Cách đây không lâu, một ngôi trường rất nổi tiếng ở đây trong—trong thành phố này, một thần học viện. Và họ có một cái ở Phoenix. Và một trong số những người đó, hoặc một vài sinh viên, đã đến gần tôi và nói, “Chúng tôi thích anh, Anh Branham ạ. Chúng tôi không có gì chống đối anh cả, nhưng chúng tôi chỉ muốn nói thẳng thần với anh thôi.”

⁶² Và tôi nói, “Chà, tôi chắc chắn muốn được nói thẳng.” Vì vậy, và vì vậy tôi đã nói, “Nếu tôi sai, tôi chắc chắn không muốn sai; Tôi nói chuyện với quá nhiều người.”

⁶³ Và anh ta nói, “Đây là rắc rối của anh.” Nói, “Anh đang cố gắng giới thiệu hoặc làm sống lại, một tôn giáo thời sứ đồ. Khi mà, tôn giáo sứ đồ đã chấm dứt với các sứ đồ.”

Và tôi nói, “Vâng, thưa anh.” Tôi nói, “Ồ, bây giờ nếu...”

Anh ấy nói, “Bây giờ, tôi sẽ không tranh luận về nó với anh.”

⁶⁴ Tôi nói, “Tôi cũng sẽ không. Chúng ta không. Chúng ta không nên làm điều đó. Chúng ta là anh em.”

Và anh ấy nói, “Tốt,” anh ấy nói, “tôi chỉ muốn giúp anh thôi.”

Tôi nói, “Tôi chắc chắn sẵn sàng nhận sự giúp đỡ.”

Và anh ấy nói, “Bây giờ, anh thấy,” anh ấy nói, “bây giờ...điều đó đúng.”

⁶⁵ Và tôi nói, “Bây giờ, đang nói chuyện, chúng ta không được sử dụng sách giáo khoa.” Tôi nói, “Tôi sẽ không sử dụng của sách tôi,” và tôi không có gì ngoài quyển *Này*. Nhưng vì vậy—vì vậy tôi nói, “Tôi sẽ không sử dụng sách giáo khoa, chỉ sử dụng Kinh Thánh. Và, anh, chúng ta chỉ sử dụng Kinh Thánh.”

Anh ấy nói, “Được rồi.”

66 Tôi nói, “Bây giờ, chúng ta tin rằng hội thánh thời các sứ đồ được khai sinh vào Ngày Lễ Ngũ tuần. Anh có đồng ý với điều đó không?”

Anh ấy nói, “Tôi đồng ý.”

67 Tôi nói, “Bây giờ chúng ta nhận ra rằng Đức Chúa Trời đã ban quyền năng cho hội thánh ở đó, cho các phong trào sứ đồ này.”

68 Anh ấy nói, “Vâng, đó là khuôn khổ của Hội thánh. Bây giờ, Hội Thánh đã thành lập trong trật tự rồi, và chúng ta đã có tất cả các vị mục sư truyền đạo, và những tổ chức vĩ đại và các thứ của chúng ta. Chúng ta không cần những thứ đó nữa, để thu hút mọi người.”

69 Tôi đã nói, “Bây giờ Kinh Thánh nói điều đó ở đâu?” Tôi nói, “Anh cho tôi biết Kinh Thánh nói điều đó ở đâu.” Hiểu không?

Và anh ta nói, “Chà, nó không chính xác nói điều đó theo cách đó.”

70 Tôi nói, “Ồ, vậy thì, tôi không thể nhận nó trừ phi nó chỉ nói theo cách đó, đấy. Hiểu không?” Tôi nói, “Chúng ta là...” Tôi nói, “Đó là cách nó phải như vậy.” Tôi nói, “Anh có tin rằng Đức Chúa Trời vẫn đang kêu gọi mọi người không?”

Anh ấy nói, “Vâng, thưa ông.”

71 Tôi nói, “Bây giờ anh sẽ tin rằng Kinh Thánh là chính xác, cho mọi câu trả lời chứ?”

“Vâng.”

72 Tôi nói, “Vậy thì, phát ngôn viên của Ngày Lễ Ngũ Tuần, là Phi-e-rơ, người có các chìa khóa Nước Trời.”

“Đúng thế.”

73 Và tôi nói, “Bây giờ, bất kể quyết định của ông ấy là gì, Chúa Jêsus phán, ‘Điều chi người buộc ở dưới đất, Ta cũng sẽ buộc ở trên Trời; điều chi người mở ở dưới đất, Ta cũng sẽ mở ở trên Trời.’”

Anh ấy nói, “Tôi sẽ tin điều đó.”

74 Tôi nói, “Bây giờ, trong Công vụ chương 2 và câu 38, Phi-e-rơ nói với những người đang lấy làm lạ. Những người này nói những thứ tiếng lạ. Và họ hỏi ông rằng họ có thể làm gì để được

cứu, và ông nói, ‘Hãy hối cải, mỗi người trong các ngươi, và phải nhưn Danh Đức Chúa Jêsus chịu phép báp-têm, để được tha tội mình, rồi các ngươi sẽ được nhận lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh; vì lời hứa thuộc về các ngươi, con cái các ngươi, và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.’ Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời vẫn còn kêu gọi, thì lời hứa đó vẫn còn dành cho họ.”

⁷⁵ Thế đấy, anh ấy đã đến đây cùng với một trong những nhóm người của Billy Graham ở đây cầu nguyện cho một buổi nhóm. Và một nhóm trong số họ đã ngồi ở đâu đó ở California, một vài tuần trước, trong lời cầu nguyện chân thành sâu sắc thực sự, dốc đổ cho Đức Chúa Trời, kiêng ăn, và Thánh Linh đã giảng trên họ rồi họ bắt đầu nói tiếng lạ. Và...Ừ-m.

⁷⁶ Bây giờ anh ấy là một thành viên của—của hội thánh Ái Hữu, hội Phúc Âm Ngũ Tuần ở Tucson, Arizona. Anh ấy nói, “Ô, Anh Branham, tôi lên đó và cảm thấy thật tuyệt!” Nói, “Chỉ giờ tay trở lại, và,” nói, “vinh quang thay Đức Chúa Trời! Tôi chỉ hát!” Và nói, “Tôi không bao giờ có thể làm điều đó trong một nhà thờ Báp-tít Tân Ước.”

Tôi nói, “Tôi thấy anh không thể. Đó là lý do tại sao anh ra ngoài.” Vâng.

⁷⁷ Anh em cũng vậy, đấy, Đức Chúa Trời gìn giữ Lời Ngài. Những gì Ngài đã phán, Ngài sẽ làm điều đó. Đức Chúa Trời phải giữ Lời Ngài.

⁷⁸ Bây giờ chúng ta tìm thấy ở đây, rằng, sự mạo nhận xác thịt này mà Mô-áp đã có. Ông đã thấy vị tiên tri này giữa Y-sơ-ra-ên, người có thể ban phước, nguyên rửa, dẫn dắt, và vân vân, vì vậy ông cố gắng sánh kịp nó, bằng chính trị.

⁷⁹ Bây giờ đó là những gì đang xảy ra trong các giáo hội ngày hôm nay. Họ đã cố gắng kết hợp nó với một số loại hệ thống. Anh em không thể làm điều đó.

⁸⁰ Đức Thánh Linh phải luôn luôn sống động trong Hội Thánh, dẫn dắt Hội Thánh trong từng thời đại mà Nó đang sống trong, để xác nhận Lời đã hứa cho thời đại đó. Đức Chúa Trời đã phán Lời, ngay từ đầu, và rất nhiều cho thời đại *này*, và rất nhiều cho

thời đại đó, và chắc chắn cho thời đại *họ*. Nó luôn luôn xảy ra theo cách đó. Và, hãy xem, và Đức Thánh Linh phải sống động trong Hội thánh, để làm cho Hội thánh này sống đúng thời của Nó. Nó phải ở đây ngày hôm nay, để xác nhận chức vụ ngày cuối mùa, các dấu hiệu ngày cuối, ngày cuối mùa đổ ra bởi Đức Thánh Linh. Thánh Linh chỉ phải làm điều đó tại đây, và anh em không thể nhận lãnh điều đó qua sự làm việc của hệ thống. Đức Chúa Trời có một hệ thống. Ngài là Đấng ban Thánh Linh cho chúng ta.

⁸¹ Bây giờ, chúng ta nhận thấy ở đây rằng Môi-se có một Vua, và Vua đó là Đức Chúa Trời, đã xức dầu cho ông. Và Ba-la-am cũng ở dưới một vị vua, Ba-lác. Và nó giống như một thiết lập chính trị hơn, hãy xem, Ba-lác. Ba-la-am, một tiên tri của Đức Chúa Trời, ông ta đi đến Ba-lác để có thông tin của vua. Môi-se đã đến gặp Đức Chúa Trời để biết thông tin. Có sự khác biệt.

⁸² Tuy nhiên, cả hai đều là tiên tri, bởi vì cả hai đều được Đức Chúa Trời kêu gọi; cả hai đều gặp Đức Chúa Trời, cả hai đều trò chuyện cùng Đức Chúa Trời, và cả hai đều được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Bây giờ tôi đang đi vào vấn đề, hãy xem. Cả hai người đều được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Bây giờ, điều đó là thật. Kinh Thánh chép rằng, “Đức Chúa Trời gặp Ba-la-am và trò chuyện với ông.” Thấy không?

⁸³ Vì vậy chúng ta nhận thấy, mỗi một trong số các nhà tiên tri này, cả hai đều là tiên tri, người của Đức Chúa Trời, họ phục vụ cho vai trò làm đầu của mình. Môi-se phục vụ Đức Chúa Trời. Và Ba-la-am ở đây phục vụ cho Ba-lác.

⁸⁴ Để ý ở đây, trong sự xếp loại thuộc linh và xác thịt, thì nó hoàn hảo đến chừng nào. Môi-se, được Đức Chúa Trời sai đi, trong một nhiệm vụ, đã gặp và được thử thách bởi một người khác của Đức Chúa Trời. Anh em có thể tưởng tượng như vậy không?

⁸⁵ Nhưng hãy xem họ thành lập cái gì ở đó. Đó là một quốc gia có tổ chức.

⁸⁶ Và Môi-se đang dẫn dân Y-sơ-ra-ên, đúng như Đức Chúa Trời sẽ bảo họ phải đi đâu, có Trụ Lửa dẫn đường, Đấng Siêu Nhiên đang đi trước họ dẫn đường. Và Môi-se nhận được thông tin

qua—qua Lời, dĩ nhiên, Lời đó là từ Đức Chúa Trời, là Trụ Lửa đó; đó là Thiên sứ của Giao ước, là Đấng Christ, Đấng được Xức Dầu. Và ông đã nhận được sứ điệp của mình qua Nơi đó, và gửi nó cho con cái Y-sơ-ra-ên, trên con đường đến một miền đất hứa.

⁸⁷ Nhưng người này đã ổn định cuộc sống và có vương quốc của mình. Ông đã có những nhà thờ của mình. Ông đã có mọi thứ ở đó theo thứ tự. Vì vậy ông sai đến để bắt người này, đến và để nguyên rửa dân tộc này. Và để ý, anh em có thể tưởng tượng, rằng một nhà tiên tri, một người của Đức Chúa Trời đang nhìn thấy những công việc của Đức Chúa Trời cùng với một người khác, và cố gắng để—để thách thức rằng công việc của Đức Chúa Trời, khi mà ông biết, lẽ ra phải biết rõ hơn. Bây giờ Ba-la-am, lần đầu tiên khi...Ba-lác gửi cho ông và nói với ông, “Hãy đến và nguyên rửa dân này.” Bây giờ Ba-lác đã làm được điều đó, hoặc...

⁸⁸ Đúng hơn, Ba-la-am đã làm điều đúng đắn, ông đã tìm kiếm Đức Chúa Trời. Trước tiên, ông đã tìm kiếm Chúa. Bây giờ, đó là những gì ông phải làm.

⁸⁹ Và rồi Đức Chúa Trời ban cho ông ta câu trả lời hoàn hảo, rõ ràng của Ngài, “Đừng đi với người đó! Để mặc họ. Đừng nguyên rửa những người đó. Họ được ban phước.” Vậy thì, thế là đủ. Khi Đức Chúa Trời nói bất cứ điều gì, Ngài không thể thay đổi điều đó. Để ý, ý muốn hoàn hảo của Ngài là, “Đừng đi! Đừng tấn công những người đó. Họ là dân của Ta.” Đó là ý muốn hoàn hảo của Ngài.

⁹⁰ Nhưng Ba-la-am không thích những người đó, ngay từ đầu. Thấy chưa, thế đấy. Ngày nay chúng ta có bao nhiêu Ba-la-am? Điều tương tự, điều tương tự! Họ biết rõ hơn.

⁹¹ Họ đã có chúng trong thời của Chúa Jêsus của chúng ta. Ni-cô-đem đến và nói, “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là một người được sai đến từ Đức Chúa Trời, hoặc—hoặc một giáo sư được sai đến từ Chúa. Không ai có thể làm những điều mà Ngài làm trừ khi có Đức Chúa Trời ở cùng.” Thấy chưa, họ đã biết điều đó. Có một Ba-la-am một lần nữa, xem.

⁹² Bây giờ, Ba-la-am không thích mọi người. Hãy để ý đến trụ sở chính của ông. Sau khi họ cử một số người tốt đến đó, để nói với

ông, “Bây giờ có một số người đang lên đây. Và tôi hiểu rằng ông là một nhà tiên tri, ông là một người tuyệt vời, vì vậy ông hãy lên đây và nguyện rửa dân tộc này.”

⁹³ Ba-la-am nói, “Bây giờ, ông đợi một chút, cho đến khi tôi vào và cầu nguyện, và ở lại suốt đêm, có thể Chúa sẽ gặp tôi và Ngài sẽ nói với tôi.” Được rồi, sáng hôm sau, Chúa đã gặp ông và phán, “Người chớ đi! Người chớ rửa sả dân tộc này. Họ được ban phước.”

⁹⁴ Được rồi, Ba-la-am đi ra và nói, “Chà, tôi không thể đi, bởi vì Chúa đã bảo tôi không được đi.”

⁹⁵ Bây giờ hãy để ý khi họ quay trở lại và báo cáo lại với chủ mình, để ông đi xuống đó và ngăn cản buổi nhóm này mà họ đã có, anh em thấy đấy, ồ, sau đó, họ tìm thấy, thì chủ bèn sai một phái đoàn đường bệ hơn, chức sắc cao hơn, có thể là một giám mục, một ai đó khác, hoặc có thể là một người đứng đầu tiểu bang, một người nào đó được cử xuống đó, “Nói ông ấy đi xuống và ngăn cản việc đó dù sao đi nữa!” Hiểu không?

⁹⁶ Để ý, phái đoàn uy tín hơn của ông ta, quàng cáp tốt hơn, nhiều tiền của hơn, nói, “Ta có thể đề bạt anh lên chức vụ cao hơn. Ta có thể giúp anh, thay vì làm một người bình thường, anh sẽ được cất nhắc lên cao hơn một chút bây giờ. Ta có quyền làm điều đó, bởi vì ta là vua ở đây trong phong trào tuyệt vời này. Và ta—ta có thể làm điều gì đó tốt hơn cho người, nếu người chỉ làm điều đó.”

⁹⁷ Hãy để ý, lời đề nghị mới đã làm ông mờ mắt. Ông phải biết; những gì Đức Chúa Trời đã nói, thì Đức Chúa Trời sẽ làm. Nhưng nó đã làm ông mù quáng. Và như là một nhà tiên tri của Đức Chúa Trời, ông không nên bị ảnh hưởng bởi một nhóm như vậy. Ông nên ra khỏi nhóm đó, để bắt đầu.

⁹⁸ Và ước gì tôi đang nói chuyện với một số người của Chúa ở đây! Khi họ cố gắng nói với bạn từ cơ quan chủ quản của họ, rằng, “Thời đại phép lạ đã qua rồi,” và những gì chúng ta đang làm ở đây, Chúa Jêsus đang ban phước cho chúng ta, “và đó là một đám người cuồng tín, công việc và cảm xúc, không có thứ gọi là sự chữa lành Thiêng liêng,” ra khỏi nhóm đó, ngay tại đó. [Anh

Branham búng tay—Bt.] Hãy ra khỏi đó, bởi vì Nó là Lời của Đức Chúa Trời được bày tỏ. Họ nói, “Không có những việc giống như thời đại các sứ đồ. Không có sự báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Không có sự nói tiếng lạ không có gì ở đó đâu.”

99 Ô, nhưng, thưa anh em, anh em đừng nghe điều đó! Có nhiều người như Ba-la-am, hôm nay, đang ngồi lại văn phòng của họ, đọc những Sách Kinh Thánh này và biết rằng Đó là Lẽ thật. Nhưng chỉ vì lợi ích của địa vị, họ sẽ không giữ vững lập trường của mình. Thật chính xác. Chú ý, Đức Chúa Trời...Ngài biết ông không nên ở trong nhóm này, hoặc Ba-la-am nên biết điều đó. Họ, họ đã ra khỏi ý muốn của Đức Chúa Trời. Những kẻ đồng hội của họ sẽ dụ dỗ anh em ra khỏi ý muốn của Đức Chúa Trời. Khi anh em tìm thấy ý muốn của Đức Chúa Trời, đừng để ai nói anh em ra khỏi ý muốn đó.

100 Tôi đã biết những người tốt, đến dự các buổi nhóm, được chữa lành, và quay trở lại. Và họ sẽ nói, “Ồ, à, không có chuyện đó đâu. Anh chỉ khá hơn một chút. Không có gì với nó.” Và làm cho mọi người đi đến nghi ngờ. Tôi đã thấy mọi người đến và tiếp nhận Đấng Christ trong lòng họ, quay trở về; có thể nói tiếng lạ, và quay lại. Và giáo hội sẽ nói, “Ồ, anh là một—anh là một sự ô nhục đối với Cơ-đốc giáo,” và vân vân. Và, ồ, chao ôi, đừng, đừng làm vậy, hãy xem. Hãy ra khỏi nhóm đó! Hãy tránh xa nó.

101 Hãy lưu ý, Ba-la-am đã sử dụng một văn bản giả mạo ở đây, vì lợi ích của lương tâm ông, hãy xem. Ông nói, “Có lẽ. Các người ở lại đây một đêm nữa, và có lẽ ta sẽ hỏi Đức Chúa Trời, các người thấy đấy. Có lẽ là Ngài có thể đổi ý Ngài chẳng.”

102 Nhưng Đức Chúa Trời không thay đổi ý định của Ngài. Khi Đức Chúa Trời ban cho chúng ta lời tuyên bố về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, vào Ngày Lễ Ngũ Tuần, đó là cách mà Ngài phải giữ nó. Ngài đã làm tất cả trong suốt thời đại Kinh Thánh, và Ngài sẽ bất cứ lúc nào khác mà con người sẽ đến dựa trên cơ sở mà Ngài đã đề nghị ở đó. Nếu các bạn chịu đến, tin tưởng, ăn năn, chịu phép báp-têm trong Danh của Chúa Jêsus Christ để được tha thứ tội lỗi của mình, và tin vào Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời bắt buộc phải thực hiện đơn thuốc đó, đúng, vì Ngài

là bác sĩ. Và Ngài sẽ hoàn thành nó nếu bạn muốn—nếu bạn sẽ tuân theo nó.

¹⁰³ Nhưng các bạn không thể bằng nỗ lực của mình mà nhận được toa thuốc này, nhận nó rồi đi đến với những dược sĩ lang băm mà—mà có thể gieo điều gì đó trong anh em. Nó có thể giết chết bệnh nhân. Đó là lý do ngày nay chúng ta có rất nhiều thuộc viên giáo hội chết, họ đang cố gắng kê sai đơn thuốc. Đức Chúa Trời đã có đơn thuốc chuẩn ở đây trong Kinh Thánh. Ngài hôm qua, ngày nay cho đến đời đời không hề thay đổi. Anh em chỉ nhận lấy phương thuốc mà Bác Sĩ đã phán cho nó.

¹⁰⁴ Kinh Thánh chép, “Há chẳng có—chẳng có nhũ hương trong Ga-la-át; há chẳng có thầy thuốc ở đó sao?” Dĩ nhiên, là có chứ. Nói, “Vậy thì làm sao mà bệnh con gái dân Ta lại ở trong tình trạng này?”

¹⁰⁵ Thấy chưa, chúng ta có Kinh Thánh. Chúng ta đã có Thầy Thuốc. Đó, chỉ là, các dược sĩ khác đã điền sai toa thuốc Kinh Thánh. Đó là những gì họ làm. Các bạn đang cố nói, “Ngày của những phép lạ đã qua. Không có việc như báp têm bằng Đức Thánh Linh và tất cả những điều này. Đó là vô nghĩa.” Kinh Thánh hoàn toàn đúng. Đức Chúa Trời không rút lại bất cứ điều gì Ngài đã phán. Còn họ thì cố dùng một phương cách giả tạo, cái gì đó mà người khác ưa thích, “Ồ, chúng ta tin *điều đó*.”Ồ, cho dù anh em có tin điều gì chẳng nữa!

¹⁰⁶ Đó là những gì Đức Chúa Trời đã phán! Ngài phán, “Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt.” Ngài đã hứa điều này cho những ngày sau rốt.

¹⁰⁷ Họ cố gắng nói về các buổi nhóm, mà anh em đang thấy, họ gọi tôi, “một thầy bói, một—một—một thầy bói lịch sự, hay là một—hay là một Bê-ên-xê-bun, hay ma quỷ nào đó.”Ồ, họ nói thế, bởi vì họ thuộc về cha của họ. Đó cũng là những gì họ nói về Chúa Jêsus lúc ban đầu. Và dù sao đi nữa, không phải chúng ta làm điều này, đó là cùng một Chúa Jêsus, bởi vì Ngài vẫn như vậy ngày hôm qua, hôm nay và mãi mãi. Đó là Thánh Linh của Ngài.

¹⁰⁸Ồ, điều gì đó có thể vượt qua, bỏ qua và làm—...bỏ qua sự ủy thác của Ngài. Vì vậy, nhiều người cố gắng bỏ qua điều đó. “Ồ,

hãy đến gia nhập giáo hội, và sẽ ổn thôi. Chúng tôi là một giáo hội cũ. Chúng tôi đã ở đây nhiều năm. Chúng tôi đã bắt đầu...” Vâng, đúng vậy. Nếu như vậy thì giáo hội Công giáo La Mã cũng bao luôn tất cả anh em rồi; họ là tổ chức đầu tiên của các tổ chức. Họ là đầu tiên. Nhưng, hãy nhớ rằng, không phải là Hội thánh đầu tiên. Họ là tổ chức đầu tiên, và mẹ của những tổ chức của họ. Mà, mỗi giáo hội của họ đều trái nghịch với Đức Chúa Trời. Khải Huyền 17 chép về điều giống như vậy, đấy. Vâng, chúng ta đang ở trong thời đại cuối cùng. Vậy thì, hãy nhớ, Đức Chúa Trời sẽ để cho anh em, mặc dầu, thấy, bây giờ.

Và sau đó Ba-la-am, ông nghĩ, “Tốt chứ?”

109 Rồi Đức Chúa Trời phán với ông, “Hãy đi đi.” Tại sao? Đức Chúa Trời đã biết rõ điều gì trong lòng ông. Đức Chúa Trời biết điều đó đã có trong lòng ông từ đầu, vì vậy Ngài bảo ông, “Cứ đi.” Ngài sẽ cho phép nó. Ngài cho phép anh em làm điều đó. Ngài sẽ ban phước cho anh em, nhiều lần, khi làm điều đó.

110 Thậm chí Ngài đã ban phước cho Y-sơ-ra-ên ngay sau khi họ... Ân điển đã ban cho họ một tiên tri rồi, một Trụ Lửa, một sự giải cứu, những dấu hiệu và điều kỳ diệu, đã đưa họ ra khỏi Ai Cập, và mọi thứ, nhưng họ muốn có luật pháp. Đức Chúa Trời đã để cho họ có như ý họ, nhưng nó đã rửa sạch họ mọi lúc.

111 Ngài đã để cho Ba-la-am đi con đường ông ta muốn đi, nhưng ông đã làm gì? Ông ấy đi xuống đó và, thay vì nguyện rửa dân sự, ông đã phải ban phước cho dân sự. Ông không thể nguyện rửa những gì Đức Chúa Trời đã ban phước.

112 Và tôi—tôi đã nói với các bạn, sẽ kết thúc lúc chín giờ. Và tôi nhìn lên, và bây giờ là lúc, và tôi có một cuốn sách đầy ghi chú ở đây.

113 Nhưng tôi muốn nói điều này, để kết thúc, rằng Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi ý định của Ngài. Ý muốn trực tiếp của Ngài là để Ba-la-am không đi. Và khi Đức Chúa Trời đưa ra một tuyên bố, điều đó phải luôn luôn đúng.

114 Bây giờ, Kinh Thánh nói, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Bây giờ, điều đó không có nghĩa là “theo một cách nào đó.” Điều đó có nghĩa là

Ngài vẫn như ngày hôm qua, hôm nay, và mãi mãi! Chúa Jêsus phán trong Giảng 14:12, “Kẻ nào tin Ta cũng sẽ làm việc Ta làm.” Đúng thế không? Ngài đã hứa, trong Mác 16, “Những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tin.”

Họ nói, “Ồ, điều đó chỉ dành cho các sứ đồ.”

¹¹⁵ Ngài phán, “Hãy đi khắp thế gian giảng Phúc Âm cho mọi người. Những dấu lạ này sẽ đi theo họ, trên khắp thế gian, và cho mọi người. Nhân Danh Ta, họ sẽ đuổi quỷ. Họ sẽ dùng tiếng mới mà nói. Nếu họ bắt rắn trong tay, hay uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì. Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ được lành.” Vậy thì, đó là phẩm chất của Ngài.

¹¹⁶ Đấy, chúng ta thường cố gắng tạo đủ điều kiện để làm việc gì đó. Chúng ta đang tạo chất lượng cho hội thánh cho những gì mà chúng ta nghĩ là Lời của Đức Chúa Trời. Chúng ta không thể tạo khả năng cho hội thánh. Chúng ta phải dành khả năng đó cho Đức Chúa Trời.

¹¹⁷ Tôi luôn luôn nói, đó là một thời đại thật xứng hợp nhau. Anh em sơn thêm cửa của mình màu đỏ, và rồi người láng giềng của mình cũng sơn màu đỏ. Một vài chị em của chúng ta đội một kiểu mũ nào đó đi nhà thờ, rồi hãy xem các chị sau đó cũng đội kiểu ấy.

¹¹⁸ Bà Jacqueline Kennedy đã cắt kiểu tóc chải ướn này ở đây, và hãy nhìn tất cả phụ nữ. Bà ta mặc tạp dề ngắn ngắn bằng bao bố màu mè cũ kỹ, hay những thứ tương tự như thế, thật là hổ thẹn cho các phụ nữ trên khắp đường phố, tràn lan kiểu đó. Hãy nhìn tất cả những người phụ nữ đang làm điều tương tự. Đó là một sự bắt chước, nhưng đó là trên thế giới. Tín đồ trong hội thánh cũng bắt chước, và đó là sự xấu hổ mà họ đã làm. Thật là sai trật khi họ làm thế, và đó là sự hổ thẹn. Và khi chúng ta thấy nó len lỏi vào Lễ Ngũ tuần, thì điều đó càng đáng hổ thẹn hơn. Đúng vậy. Nhưng, anh em thấy đấy, hội thánh đã bị đồng hóa và nuôi dưỡng nó.

¹¹⁹ Bây giờ, chúng ta không quan tâm. Tôi không bao giờ quan tâm xem áo khoác của tôi có hợp với quần tây hay cà vạt của tôi phù hợp với áo khoác của tôi hay không. Tôi muốn kinh nghiệm

của mình phù hợp với Kinh Thánh của Đức Chúa Trời và sự đòi hỏi của Ngài. Và đó là những gì mà chúng ta những người ngũ tuần phải làm, là có kinh nghiệm của chúng ta giống như của họ, bởi vì Ngài cũng là cùng Chúa Jêsus, cùng một Thánh Linh, cùng một năng quyền. Ngài đang sống hôm nay, và Ngài đang sống trong chúng ta.

¹²⁰ Điều đó làm tôi nhớ đến một ngày mẹ Ngài rời khỏi Giê-ru-sa-lem, sau khi thờ phượng, và Giô-sép, cha nuôi của Ngài. Và họ đã trải qua cuộc hành trình kéo dài ba ngày, và họ nghĩ rằng Ngài đang cùng đi với họ, và họ phát hiện ra rằng Ngài không có ở đó.

¹²¹ Và, anh em biết đấy, tôi muốn so sánh điều đó với ngày hôm nay. Anh em biết, hội thánh trải qua cuộc hành trình gồm ba giai đoạn. Luther, Wesley, ngũ tuần; hành trình gồm ba giai đoạn. Đức Chúa Trời sẽ ban cho họ một sứ điệp, sự xưng công bình, Luther, ông đã bám vào nó; sau đó đến sự thánh hóa thông qua Wesley; sau đó là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, với lễ ngũ tuần. Và tôi tự hỏi nếu chúng ta đã không thoát khỏi tất cả trên một cơn giận lớn đầu đó, để xây dựng những việc lớn và làm những việc vĩ đại, như Ba-la-am đã hình thành trong tâm trí ông; những tổ chức vĩ đại, người—người này vượt người kia, và người này nhiều hơn, trao huy chương vàng và ngôi sao cho trường Chúa nhật và ai có thể thu hút được nhiều thành viên nhất, và lấy bất cứ thứ gì vào nhà thờ.

¹²² Tôi nói với anh em rằng, chỉ có một Hội Thánh không có kẻ giả hình trong đó, đó là Hội Thánh của Chúa Jêsus Christ, đó là Hội Thánh được báp-têm bởi Đức Thánh Linh. Anh em không phải được thuyết phục ở đó. Anh em được sinh ra ở Đó. Anh em được sai đi vào trong đó bởi Đức Thánh Linh.

¹²³ Họ đã phát hiện ra. Cha mẹ đã tìm thấy rằng Ngài không có ở đó.

¹²⁴ Bây giờ trong thời đại này, cơn khủng hoảng lớn này vẫn tiếp tục, khi chúng ta biết rằng đất nước này đang lung lay. Không phải chỉ đất nước này, mà cả thế giới đang lung lay. Nó ở kỳ cuối cùng. Không có điều gì khác mà tôi biết sẽ xảy ra ngoài sự Cất lên, sự Tái lâm của Chúa Jêsus Christ. Tất cả đã sẵn sàng.

¹²⁵ Và chúng tôi thấy những sự nhóm họp này. Ô, được mọi phúc lợi, hội đồng sắp đến này, được mọi thứ từ nó, anh em có thể nhận được, điều đó là thuộc về Đức Chúa Trời. Nếu bạn chưa có Đức Thánh Linh, hãy ghi nhớ điều đó rằng bạn sẽ không rời khỏi đây cho đến khi bạn có được Linh đó. Đó là cách làm điều đó. Ở lại đó, vì bạn...đây là, có thể là cơ hội cuối cùng của bạn. Có thể không bao giờ có một hội đồng nào khác ở Bờ Tây này. Nó có thể ở dưới biển, vào lúc đó, trước một cơ hội khác. Vì vậy chúng ta không biết điều gì sẽ xảy ra, vì vậy chúng ta...Chúng ta đang chờ đợi sự phán xét của Đức Chúa Trời đến trên các quốc gia này.

¹²⁶ Bây giờ tôi xin phép nói điều này. Họ nghĩ rằng Ngài ở cùng. Nhưng họ phát hiện ra, trong cơn khủng hoảng, rằng Ngài không như vậy. Thấy đó, Ngài không ở cùng họ.

¹²⁷ Bây giờ chúng ta thấy rằng trong thời gian mà điều tuyệt vời này đã được đưa ra, và chúng ta thấy rằng chúng ta đang thiếu điều gì đó trong các nhà thờ của chúng ta và đó là quyền năng của Đấng Christ.

¹²⁸ Bây giờ, nhìn này, tôi không muốn chỉ trích. Tôi yêu anh em, và tình yêu chân chính, thật sự luôn luôn là sửa trị. Bây giờ chúng ta đang nhớ Đấng Christ trong hội thánh của mình. Chúng ta đang thiếu mất Đấng Christ giữa những người Ngũ Tuần của chúng ta, anh chị em yêu dấu của tôi. Có điều gì đó sai trật. Những buổi nhóm cầu nguyện điển hình thuở xưa mà họ từng có, cả ngày lẫn đêm, giờ không còn nữa. Phụ nữ chúng ta vẫn thường để tóc dài; thì nay cũng không còn nữa. Thật là một sự hổ thẹn cho phụ nữ sơn móng tay móng chân và vẽ mặt mày, ở những ngày trước, và hành động theo cách các phụ nữ này làm. Điều gì đó sai trật rồi. Không có gì sai trật trong Đấng Christ cả, đây, nhưng đã có sự sai trật. Điều gì đó ở nơi nào đó. Bực giảng, trước đây, sẽ không cho phép điều đó như vậy, nhưng bây giờ cho làm. Hãy xem, cuộc khủng hoảng đang tiếp diễn và chúng ta đang thiếu một thứ gì đó.

¹²⁹ Chúng ta đang thiếu quyền năng mà chúng ta phải có, nơi mà cổ máy lớn phải vận hành, những dấu hiệu lớn và những điều kỳ diệu. Ô, tòa nhà này phải đầy đầy quyền năng của Đức Chúa Trời, bây giờ, cho đến nỗi một tội nhân không thể ở đây; Đức Thánh

Linh lên án nó, ngay lập tức nhanh chóng như thế, giống như Anna-nia và Sa-phi-ra. Và chúng ta đang thiếu điều gì đó.

¹³⁰ Vậy thì điều gì đã xảy ra? Họ đi tìm Ngài, trong số những người thân thích của họ, và họ không tìm thấy Ngài trong số những người họ hàng của họ. Vậy họ đã tìm thấy Ngài ở đâu? Trở lại ngay nơi họ đã bỏ Ngài.

¹³¹ Và tôi nghĩ, khi hội thánh của chúng ta có được sức mạnh tổ chức tuyệt vời mà chúng ta đã có, người này phải vượt lên người kia, và phải có những nhà thờ lớn hơn, và tầng lớp dân sự tốt hơn, và những người ăn mặc đẹp hơn, và những người hát hay hơn, và đứng ở đó và...

¹³² Tôi thích hát hay. Tôi thích sự ca hát ngũ tuần điển hình thuở xưa thực sự. Nhưng tôi không thể chịu đựng được thứ đó, nó chỉ đơn giản là không hợp với tôi; nín thở cho đến khi bạn xanh cả mặt, chỉ để được lắng nghe. Tôi—tôi tin vào sự ca hát từ tấm lòng của bạn, trong Thánh Linh của Đức Chúa Trời, như tôi đã nghe ở đây một thời gian trước đây. Hiểu không?

¹³³ Tôi thích sự la lớn điển hình thuở xưa tốt đẹp, nhưng tôi nghĩ sự la lớn có thể tiếp tục đúng như nếu âm nhạc đang diễn ra hay không. Thánh Linh của Đức Chúa Trời trên dân sự, Ngài ban xuống các phước lành và quyền năng của Đức Chúa Trời. Tôi tin rằng con người có thể làm chứng, và hát ngợi khen Đức Chúa Trời, tại nơi làm việc của họ, dù ở đâu. Thật vậy.

¹³⁴ Và bây giờ chúng ta đang thiếu mất điều gì đó. Chúng ta sẽ tìm kiếm Ngài ở đâu? Ngay tại nơi mà chúng ta đã lìa bỏ Ngài, trong Lời.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹³⁵ Lạy Cha Thiên Thượng kính yêu, một trong những đêm này, chúng con sẽ gấp lại quyển Kinh Thánh này lần cuối cùng, bài hát cuối cùng sẽ được hát, bài giảng cuối cùng được giảng, hàng người cầu nguyện cuối cùng sẽ được gọi, tội nhân cuối cùng sẽ bước vào. Và sau đó thì sao? Ôi Chúa kính yêu, chúng con không muốn ý chí tự do của Ngài, Cha ôi. Xin để chúng con bước đi trong ý muốn hoàn hảo của Ngài. Xin chỉ—chỉ đừng để chúng con lấy một Lời nào ở đây và ở đó, và làm cho Nó phù hợp với

một giáo điều hay một tín điều, hoặc một điều gì đó. Xin cho chúng con giữ lấy Lời như chính Nó, tin vào Phúc Âm trọn vẹn, tất cả những gì Chúa Jêsus đã dạy cho chúng con làm. Chúng con không tin rằng hành động của các sứ đồ chỉ là khuôn khổ. Chúng con tin rằng Đó là Lời của Đức Chúa Trời, Đó là hoạt động của Đức Thánh Linh của Ngài trong các sứ đồ. Và chúng con tin rằng cùng một Đức Thánh Linh, Chúa ôi, đã đến trên họ, và cách họ hành động, Ngài cũng sẽ làm tương tự trên chúng con khi Ngài đến trên chúng con, nếu đó là cùng một Thánh Linh.

¹³⁶ Vì vậy con cầu nguyện, thưa Cha yêu dấu, rằng buổi nhóm mà chúng con bắt đầu tối nay sẽ tiếp tục vào tối mai. Lạy Cha Thiên Thượng, con cầu nguyện rằng đó sẽ là hội đồng lớn nhất mà thành phố này từng có, vì sự Hiện diện của Ngài. Xin ban phước trên mỗi diễn giả, Ôi Chúa, xin làm cho buổi nhóm rất—rất rung động, xin cơn thanh nộ của Chúa trở nên như sấm sét trên toà giảng. Xin cho tội nhân rung động, run sợ. Cầu mong sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ trở nên thật đối với mọi người, đến nỗi họ có thể nhắm mắt lại và nhìn thấy Ngài đang đi giữa họ. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹³⁷ Bây giờ, tối nay, ngay trước khi điều này xảy ra để chúng con cầu nguyện cho...Lạy Chúa kính yêu, có vài con cái của Ngài đang đau yếu. Họ đã bị thương, và—và họ bị tổn thương. Con đến để cầu nguyện cho họ. Xin Ngài đủ nghe nhậm những lời con cầu xin Ngài, tối nay, mà chữa lành cho họ chứ? Con tin cậy, Ngài, xin đừng để một người nào còn đau yếu trong tòa nhà này khi các buổi nhóm chấm dứt.

¹³⁸ Các tôi tớ Ngài đang có mặt ở đây, đang ngồi ngoài đó, la lớn, đang đưa tay họ lên, và sẽ trở lại đây trên bục giảng này, và nói “a-men” với Lời. Cha ôi, chúng con chỉ là một nhóm người nhỏ. Chúng con đã ra khỏi thế gian, ra khỏi những điều kiện nghi thức nguội lạnh đó, và chúng con được sinh bởi Thánh Linh. Chúng con sống động, tối nay. Và Ngài phán, bởi vì Ngài sống nên chúng con cũng sẽ sống. Và chúng con đang tin cậy, Chúa ôi, và tin với tất cả tấm lòng, theo Lời, rằng chúng con được đại diện cho Ngài.

¹³⁹ Bây giờ, xin làm Lời Ngài trở nên hiện thực, tối nay, để chữa lành kẻ đau, vì con cầu nguyện cho họ, và những anh em khác

cũng cầu nguyện. Xin nhậm lời, Chúa ôi, để điều đó được thành. Và chúng con sẽ ngợi khen Ngài vì điều đó. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

140 Bây giờ...[Ai đó bắt đầu nói bằng một thứ tiếng khác. Bỗng trống—Bt.] Cảm tạ Ngài, Cha là Đức Chúa Trời ôi.

141 Chúng ta cảm thấy rằng, giống như một lần trong Kinh Thánh, họ đứng trước một cơn khủng hoảng, và Thánh Linh của Chúa đã giảng trên một người đàn ông và Ngài bảo người đó biết phải đánh bại kẻ thù ở đâu, đi đâu. Hãy lắng nghe Điều đó. Chỉ tự sửa lại chính mình. Hãy xem, Thần Sự Sống trong anh em, chính sửa anh em theo Lời. Hãy xem, nếu Lời đang sống trong bạn, Nó sống chính Nó ngay qua Lời.

142 Bây giờ, đêm qua tôi đã đến muộn. Bây giờ, anh chị em là một dân sự tốt, tôi chỉ...Có vẻ như, và khi tôi bắt đầu già đi, tôi—tôi—tôi chỉ ước tôi có thể...Tôi sẽ ở bên anh chị em mãi mãi, ở một Xứ khác.

143 Vì vậy bây giờ chúng ta sẽ cầu nguyện cho những người đau, và bây giờ tôi sẽ không cố đem đến quá nhiều cùng một lúc, như tôi đã làm đêm qua. Và bây giờ, Billy Paul đưa ra một loạt các thẻ cầu nguyện, tôi cho là một trăm trong số đó. Con đã phát ra một trăm, hay hai? Hai trăm. Chúng là chữ gì? C.

144 Ai có C, số một? Hãy giơ tay lên, bây giờ hãy xem điều đó có đúng không. Thẻ cầu nguyện, hãy nhìn vào thẻ cầu nguyện của bạn, nó có một con số và một—và một chữ trên đó. C, số một, giơ tay lên. Giơ lên. Được rồi, xuống đây. Số hai, ba, bốn, năm. Bây giờ, và, anh em, ai đó đến đây và lấy chúng. Bây giờ chúng tôi muốn có mỗi một trong số các thẻ cầu nguyện, nhưng chúng tôi muốn chúng được xếp ở phía bên này. Một hai ba bốn năm. Tôi thấy ba người trong số họ. Và thẻ cầu nguyện của ông, thưa ông? Bốn. Bây giờ có một cái khác? Năm, đó có phải là người đến đó không? Một, hai, ba, bốn, năm. C, số một, hai, ba, bốn, năm. Được rồi, bây giờ chỉ cần đến khi bạn được gọi, số của bạn.

145 Vì vậy, đêm qua, tôi đã thấy họ ở dưới đó, mọi người chen chúc nhau. Chúng tôi không muốn điều đó. Đây là một nhà thờ,

bạn biết đấy, không phải một đấu trường. Vì vậy, chúng tôi—chúng tôi, các bạn phải giữ trật tự.

¹⁴⁶ Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười. Bây giờ chỉ cần xếp hàng khi họ quay trở lại. Bây giờ, thẻ cầu nguyện sáu, bảy, tám, chín, mười. Và ai đó sẽ giơ tay khi họ có...khi họ được xếp hàng ở đó. Và chúng tôi sẽ cầu nguyện cho họ.

¹⁴⁷ Bây giờ bao nhiêu người sẽ tin với tôi bây giờ rằng Chúa Jêsus sẽ làm một công việc vĩ đại? Tôi sẽ làm tất cả những gì tôi có thể. Bây giờ sáu, bảy; sáu, bảy, tám, chín, mười, mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm.

¹⁴⁸ Bây giờ cứ đến xung quanh, vì vậy tất cả họ sẽ không đông đúc cùng một lúc, các bạn biết đấy, và xung quanh đó. Đó là lý do chúng tôi phát số cho các bạn, để giữ cho bạn có trật tự, bạn biết đấy. Giữ để nó sẽ không...Sau đó khi số của bạn được gọi, ồ, bạn chỉ cần đến lúc đó. Được rồi, và bây giờ chúng tôi muốn...

¹⁴⁹ Bây giờ tôi muốn tất cả, mọi người, hãy thực sự tôn kính bây giờ. Và chúng ta sẽ cầu nguyện bây giờ trong khoảng, cho đến khi chúng ta có thể có những người này được cầu nguyện cho. Và chúng ta không biết Chúa có thể làm gì. Chúng ta không biết Ngài sẽ làm gì. Nhưng chúng ta đang mong đợi Ngài sẽ làm được những điều tuyệt vời.

¹⁵⁰ Bây giờ, tôi tin, mười lăm, tôi đã có nhiều người trên đó chưa? Billy Paul, con ở đâu? Được rồi. Mười lăm, mười sáu, mười bảy, mười tám, mười chín, hai mươi.

¹⁵¹ Bây giờ, hãy xem, họ đã bị tắc nghẽn lại rồi. Vì vậy bây giờ tôi sẽ có, có lẽ, có lẽ là anh em nào đó, như khi họ đi xuống cuối hàng, hãy để anh ấy gọi các số tiếp theo, các bạn thấy đấy, vì vậy tất cả chúng ta sẽ không phải đứng, đứng đó thật lâu khi chúng ta đang cầu nguyện cho—cho những—những người bệnh. Được rồi. Bây giờ chúng ta sẽ—chúng ta sẽ...tôi muốn—muốn các bạn...

¹⁵² Tôi muốn nói chuyện với các bạn trong khi những người đó đang đi đến để khỏi bị ùn lại.

¹⁵³ Bây giờ, không ai đến cho đến khi số của bạn—số của bạn được gọi. Chúng tôi đã gọi đến mười lăm, tôi tin rằng đó là, hoặc hai mươi, số gì gần với đó, tôi sẽ nói lên đến hai mươi, và sau

đó chúng ta hãy chờ đợi. Và điều đó sẽ đủ ngay bây giờ, bất cứ điều gì ở đó.

154 Và bây giờ có bao nhiêu thể? Hãy giơ tay lên. Và bao nhiêu người không có thể? Hãy giơ tay lên.

155 Bây giờ, hãy nhớ, bạn không cần phải có thể cầu nguyện. Chúng tôi đã ở đây hai đêm, và mỗi đêm, Đức Thánh Linh đi qua cử tọa và chữa lành cho mọi người, bất kể những thể cầu nguyện. Có đúng không? Thể cầu nguyện chỉ làm một việc cho bạn, giúp bạn xếp hàng. Đúng thế. Nhưng bạn có đức tin, và bạn nhìn xem Đức Thánh Linh rời bục giảng, ngay tại đây, và đi ra ngay giữa khán thính giả ở đó. Bao nhiêu người biết điều đó là đúng?

156 Bây giờ, tôi—tôi tin, tin chắc rằng, nếu có bất kỳ giáo hội nào khác ngoài giáo hội Ngũ Tuần, mà tôi sẽ—có thể đi cùng và tin tưởng, tôi sẽ ở bên nó, nếu tôi nghĩ rằng có bất cứ điều gì tốt hơn. Và khi các bạn nghe tôi nói điều gì đó về các tổ chức, và những điều tương tự, Tôi không chống lại mọi người. Là vì...

157 Điều gì sẽ xảy ra nếu bạn nhìn thấy một người mà bạn yêu mến, trên một chiếc thuyền đang trôi ngay xuống thác, và biết rằng con thuyền sẽ chìm cùng anh ta, và bạn nói, “Ồ, tôi yêu anh ấy, nhưng anh ấy—anh ấy có những cách riêng của mình”? Không, tôi không thể làm điều đó. Điều đó không ở trong tôi. Tôi sẽ la lên, chạy xuống kéo anh ra, lắc anh, xóc anh, bằng mọi cách khác, để cứu anh ra khỏi cảnh đó, đấy.

158 Và tôi biết rằng điều đó sẽ không trôi theo dòng thác. Đúng thế. Nó phải đem trở lại với Đấng Christ, chắc chắn như bất cứ điều gì. Phải đem trở lại với—với Chúa. Bây giờ tôi—tôi...

159 Mọi người ở đây đều đã từng tham gia các buổi nhóm của tôi trước đây, phải vậy không? Xin đưa tay lên nếu anh em đã có mặt trong các buổi nhóm. Được rồi. Không có ai...

160 Có người mới nào chưa từng tham dự một trong các buổi nhóm của tôi trước đây không? Hãy đưa tay lên. Chà, các bạn làm gì...Tôi không bao giờ...Đây có phải là lần đầu tiên các bạn từng dự một trong các buổi nhóm của tôi không? Giơ tay lên một lần nữa. Chà, tôi—tôi—tôi nói với các bạn, tôi...

¹⁶¹ Có lẽ tốt hơn tôi nên thay đổi điều này. [Một người anh nói, “Giải thích một chút về chức vụ của anh.”—Bt.]Ồ, tôi—tôi muốn tốt hơn.

¹⁶² Các bạn, với bạn những người vừa đến, tôi—tôi sẽ...tôi sẽ dành chỉ một chút, vài phút nữa. Hãy để tôi giải thích điều đó cho anh em, nếu không thì anh em sẽ trở về với một ấn tượng không tốt, đấy.

¹⁶³ Tôi tin vào mọi hành động của Chúa. Nhưng tôi tin rằng Kinh Thánh hứa với chúng ta, trong những ngày cuối cùng, rằng sẽ có, đến trở lại, Hội thánh phải có được trật tự giống như nó đã có, mà Chúa Jêsus đã để lại nó khi nó ra đi. Thấy đó, đó là Cô Dâu, nó phải quay lại nơi đó. Bây giờ, chúng ta đã biết qua những công việc vĩ đại của Đức Chúa Trời, qua sự xưng công bình, sự thánh hóa, phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, sự khôi phục các ân tứ. Nhưng theo dòng dõi của Áp-ra-ham...

¹⁶⁴ Bây giờ, tôi ít học, và vì thế tôi phải dùng vài điều giống như Giảng Báp-tít. Ông cũng ít học. Ông đi vào trong đồng vắng, khoảng năm chín tuổi, và ông không hề được đi học. Vì thế những bài giảng của ông hay dựa trên những sự kiện giống như thiên nhiên, “Hỡi các người là dòng dõi của rắn.” Đấy, đó là những con người xấu xa ông thấy, và người gian xảo, và ông gọi những thầy tế lễ là “những con rắn.” Ông nói, “Hỡi dòng dõi của rắn, ai đã dạy các người tránh khỏi cơn giận ngày sau? Đừng bắt đầu nói, ‘Chúng tôi có *điều này*, và chúng tôi thuộc về *điều này*.’ Vì Đức Chúa Trời có thể khiến đá này,” đó là những gì ông thấy trên bờ sông, “sinh ra con cái cho Áp-ra-ham. Và, cũng, cái búa,” đó là vật ông thường dùng trong đồng vắng, “đã để kê gốc cây. Và hễ cây nào không sanh trái tốt, thì sẽ phải đốn hạ.” Đó là loại ông đốt, để làm lửa củi, anh em thấy đó. Nhưng những cây tốt... Ông—ông chỉ giảng những bài giảng như thế.

¹⁶⁵ Vì vậy, trong điều này, tôi muốn—để nói điều đó theo cách này. Chúng ta đang ở kỳ cuối cùng, mùa gặt.

¹⁶⁶ Giờ đây, trong cuộc hành trình của Áp-ra-ham, ông đã gặp Đức Chúa Trời dưới nhiều hình thức khác nhau, và vân vân, mà chúng ta có thể lấy nó và hiển thị nó. Chỉ là, chúng ta là Dòng dõi của Áp-ra-ham, nếu chúng ta ở trong Đấng Christ. Và Y-sác

thực sự là đứa con muộn của—của ông ấy; cậu ấy là con trai của ông, đứa con theo huyết thống. Nhưng, về mặt thuộc linh, Đấng Christ là Dòng dõi của Áp-ra-ham, Dòng dõi hoàng gia của ông, đức tin của ông.

¹⁶⁷ Bây giờ chúng ta thấy rằng Dòng dõi thánh đó của ông, cũng đi lại cùng một hành trình, đó là, Cô Dâu của Đấng Christ đi cùng một cuộc hành trình mà Áp-ra-ham đã làm. Và dấu hiệu cuối cùng mà Áp-ra-ham thấy, trước khi người con trai lời hứa đến, là khi Đức Chúa Trời được hiển hiện trong một thân thể con người, và hai Thiên sứ đã hiện xuống.

¹⁶⁸ Chúa Jêsus phán trong Lu-ca, chương thứ 17 và câu thứ 30, “Như việc đã xảy ra trong đời Nô-ê.” Ngài đã nói về thời đại của Nô-ê. Rồi phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm,” đây, sự Đến của Ngài, “cũng xảy ra vậy trong những ngày Con người được tỏ ra.” Bây giờ, Ngài chưa bao giờ nói “Con trai của Đức Chúa Trời” được tỏ lộ. “Con người!”

¹⁶⁹ Bây giờ, Chúa Jêsus đến với ba danh xưng. Con người, mà là đấng tiên tri; và Con của Đức Chúa Trời, đi qua thời đại Hội thánh; rồi Con cháu của Đa-vít. Nhưng ở giữa Con Đức Chúa Trời và Con vua Đa-vít, theo Lời Ngài, và theo Ma-la-chi 4 và nhiều lời Kinh Thánh, Ngài sẽ trở lại trong Hội thánh của Ngài, dưới dạng thể chất, trong con người, trong một...trong con người, theo cách trở thành một nhà tiên tri. Hiếu không?

¹⁷⁰ Và hãy xem Người này đã làm gì khi Ngài xuống gặp Áp-ra-ham. Điều đầu tiên, Ngài bảo Áp-ra-ham rằng tên ông sẽ được đổi, bởi vì Ngài không gọi ông là Áp-ram nữa, Ngài gọi ông là Áp-ra-ham. Và khi Ngài làm vậy, ồ, chúng ta tìm thấy rằng—rằng Ngài đã nói, “Sa-ra, vợ của ngươi ở đâu?” S-a-r-a; không phải S-a-r-a-i.

¹⁷¹ “Ồ,” ông nói, “nàng ở trong trại phía sau Ngài.”

¹⁷² Ngài phán bấy giờ, bà đã chín mươi và Áp-ra-ham đã trăm tuổi, và Ngài phán, “Bây giờ Ta sẽ đến thăm ngươi theo lời hứa, theo kỳ đã định.”

¹⁷³ Và Sa-ra ở bên trong, nghe thấy tiếng Ngài, nghe qua bức màn của lều, và bà cười thầm. Và Thiên sứ, Người đang ngồi ở

đó, đã nói, hiểu thấu trong lòng bà, bà đang ở trong trại, đằng sau Người, và nói, “Tại sao Sa-ra lại cười, khi nói về những điều này?”

¹⁷⁴ Ô, họ gọi Sa-ra ra, và bà chối điều đó. Người phán, “Thật người có cười đó.” Bà đã hoảng sợ.

¹⁷⁵ Bây giờ Chúa Jêsus đã nói, ngay trước khi sự Đến của Con Đức Chúa Trời, hay Con của...sự Đến lần thứ hai, thời đại này mà chúng ta đang sống đây...

¹⁷⁶ Ngài đến như Con người, một đấng tiên tri, bởi vì điều đó làm ứng nghiệm lời Kinh Thánh. Môi-se nói, “Chúa là Đức Chúa Trời của các người sẽ dấy lên một Đấng Tiên Tri giống như ta.” Tất cả chúng ta đều biết đó là Chúa Jêsus. Phải không? Vì vậy Ngài phải đến theo lời Kinh Thánh, một đấng tiên tri. Ngài chưa bao giờ tự xưng Mình là Con Đức Chúa Trời; Ngài xưng chính Ngài là Con người.

¹⁷⁷ Nhưng bây giờ, trải qua các thời đại của Hội Thánh, Ngài là Con Đức Chúa Trời. Trong Ngàn năm Bình an Ngài sẽ là Con vua Đa-vít, ngồi trên ngai của Đa-vít. Nhưng giữa thời gian này, chúng ta thấy Ngài phải bày tỏ chính Ngài một lần nữa, qua lời Kinh Thánh, Ngài là một Con người, một tiên tri.

¹⁷⁸ Bởi vì, Lời của Chúa chỉ đến với các nhà tiên tri, không bao giờ đến với các nhà thần học. Đó là cho các nhà tiên tri. Và Chúa đã phán Ngài không làm gì cả, trong Lời bất biến của Ngài mà chúng ta vừa nói đến, cho đến khi Ngài tỏ cho các vị tiên tri của Ngài trước. Và kỳ cuối cùng, bảy ấn mà Kinh Thánh này đã niêm phong, bảy điều mầu nhiệm nhất của Đấng Christ, phải được mở ra trước hết, và điều đó chỉ được bày tỏ cho một tiên tri. Chúng ta đã trông đợi điều đó, trong nhiều năm, và chúng ta tin rằng Thánh Linh của Ngài đang đến giữa vòng chúng ta bây giờ, vì vậy chúng ta tìm thấy.

¹⁷⁹ Bây giờ hãy xem khi Chúa Jêsus đến, hãy xem những gì Ngài đã làm để chứng tỏ chính Ngài là Đấng Mê-si, Đấng được Xức Dầu đó. Một ngày nọ, sau khi Ngài đã nhận được...Đức Chúa Cha đã giáng xuống và ở trong Ngài, dưới hình dạng chim bồ câu từ

Trời bay xuống, phán rằng, “Đây là Con yêu dấu Ta, trong Con Ta vui lòng ngự vào.”

¹⁸⁰ Đó là lý do tại sao Ngài phán, “Ta và Cha Ta là Một. Cha Ta ngự trong Ta. Ấy đó không phải Ta làm các công việc; nhưng chính là Cha Ta ở trong Ta.”

¹⁸¹ Giảng làm chứng, thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, như chim bồ câu, đáp xuống. Một Tiếng nói đến từ Đó, rằng, “Đây là Con yêu dấu của Ta trong Con Ta vui lòng ngự.” Đấy, và Đức Chúa Trời ngự trong Ngài.

¹⁸² Bây giờ hãy xem khi chức vụ của Ngài bắt đầu, thì Ngài phải hành động như Con người bây giờ. Bây giờ hãy xem những gì Ngài đã làm. Có một người tên là Si-môn Phi-e-rơ. Tên của ông lúc đó là Si-môn, sau này được gọi là Phi-e-rơ. Anh-rê đã từng dự buổi nhóm của Giảng; và rồi khi Chúa Jêsus đến, và Giảng đã giới thiệu Ngài, ông đã thấy Ngài. Và Anh-rê dẫn em mình là Si-môn, đến buổi nhóm với ông.

¹⁸³ Và người cha của họ thường bảo họ, có lời chép rằng, “Sẽ có một thời, trước khi Đấng Mê-si thật đến, rằng sẽ có nhiều mê-si giả nổi lên.” Luôn luôn có kiểu đó. Ông nói, “Các con nên nhớ, Đấng Mê-si thật, các con sẽ biết Ngài vì Ngài hiện ra theo lời Kinh Thánh. Ngài sẽ là một tiên tri. Bây giờ chúng ta không có một tiên tri trong hàng trăm và hàng trăm và hàng trăm năm, kể từ Ma-la-chi. Nhưng sẽ có nhiều người đưa ra tuyên bố, mà chúng ta biết là đã có; đã có một Jêsus đã dấy lên và mang theo một đám người, và vân vân. Nhưng Đấng Mê-si thực sự này sẽ là một đấng tiên tri.” Và tất cả người Hê-bơ-rơ được dạy phải tin những gì các nhà tiên tri nói là sự thật.

¹⁸⁴ [Băng trống—Bt.] Ngay lúc đó người đánh cá thất học đó, người mà chúng ta được cho là không có đủ trình độ học vấn để viết tên của mình, Kinh Thánh chép ông ta vừa “ngu dốt vừa không học,” nhưng ông nhận biết đó là Con Đức Chúa Trời. Ông nhận ra đó là Đấng Mê-si, bởi vì đó là một vị tiên tri. Đó là Đấng mà đã cho ông biết tên của ông là gì, và bảo ông tên của cha ông là gì. Thế thì ông biết đó phải là một tiên tri, vì Người đã không biết ông. Và ông được giao cho các chìa khóa của Nước Trời.

185 Và chúng ta thấy có một số người đang đứng đó nghe điều đó, và một người tên là Phi-líp, người mà đã có một...đang học Kinh Thánh với một người bạn, tên là Na-tha-na-ên, đang trông đợi Đấng Mê-si. Vì vậy ông đã chạy quanh ngọn núi, khoảng một ngày hành trình, và quay trở lại. Và ông thấy Na-tha-na-ên này đang kia dưới một—một cây vả, đang cầu nguyện. Và ông nói, “Hãy đến, xem Đấng mà chúng ta đang tìm, Jêsus người Na-xa-rét, con trai của Giô-sép.” Vì vậy Na-tha-na-ên là...hay Phi-líp hoặc...

186 Na-tha-na-ên, thì đúng hơn, là một người tốt, ông nói, “Này, há có điều gì tốt ra từ Na-xa-rét sao?”

Ông ấy đáp, “Ồ,” ông nói, “cứ đến và xem.”

187 Bây giờ, đó là lời khuyên tốt. Hãy đến, xem cho chính mình. Đừng ở nhà và chỉ trích. Hãy đến, tìm thấy. “Các người dò xem Kinh Thánh, vì tưởng bởi đó được Sự sống Đời đời.” Chúa Jêsus phán, “Ấy là Chúng làm chứng về Ta vậy.”

188 Vì vậy trên đường trở về, không nghi ngờ gì nữa, họ đã có một cuộc nói chuyện nhỏ. Ông nói với người, nói, “Anh có biết người đánh cá không thể ký phiếu bán cá cho anh ngày nọ không? Ngài đã nói chuyện với ông ta. Ngài biết cha người ấy trong hội thánh, tên là Giô-na. Anh nhớ không? Vì vậy, Ngài—Ngài—Ngài đã bảo ông ấy là ai.”

“Ồ, tôi sẽ phải thấy điều đó mới được.”

189 Vì vậy khi ông tiến lên, và có lẽ ông đã ở trong hàng người cầu nguyện, nơi có Chúa Jêsus. Tôi không biết. Ông tiến đến trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus. Chúa Jêsus nhìn ông, và phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên, trong người không có chi dối trá!”

190 Bây giờ, điều đầu tiên, anh em nói, “Làm sao Ngài biết ông ta là người Y-sơ-ra-ên?Ồ, bởi vì qua cách ăn mặc của người à?” Không, không.

191 Tất cả người Đông phương đều dùng khăn quấn đầu đó. Họ ăn mặc giống nhau cả. Và phán, “Một người Y-sơ-ra-ên.”

192 Và Ngài phán, “Không có sự dối trá!” Ông có thể là một tay lừa dối hay bất cứ thứ gì, thì ông đã bị vạch trần. Ngài phán, “Trong người không có sự gì dối trá!”

193 Và điều đó hầu như lấy đi sự cứng nhắc ra khỏi Na-tha-n-ên, vì vậy ông hỏi, “Thưa Thầy, Thầy biết tôi từ khi nào? Ồ, tôi—tôi—tôi không biết điều này. Thầy biết tôi từ khi nào? Tôi chưa bao giờ gặp Thầy. Phi-líp vừa mới dẫn tôi đến đây. Thầy biết điều đó từ khi nào?”

194 Ngài phán, “Trước khi ngươi ở dưới cây vả, khi ngươi đang cầu nguyện, Ta đã thấy ngươi.” Vâng. Hiểu không?

195 Ông thưa, “Thưa Thầy, Thầy là Con của Đức Chúa Trời. Thầy là Vua của Y-sơ-ra-ên.”

196 Chúa Jêsus phán, “Vì Ta đã bảo với ngươi điều này, nên ngươi tin à? Thế thì ngươi sẽ thấy những việc lớn hơn nữa.”

197 Bây giờ có mấy kẻ đứng đó. Cho phép tôi có một lời cảnh báo ở đây. Có mấy kẻ đứng đó, các thầy dạy luật và thầy tế lễ, và họ nói, “Người Này làm điều này bởi Bê-ên-xê-bun.”

198 Và Chúa Jêsus quay lại và nói, “Ta sẽ tha thứ cho các ngươi vì điều đó,” vì sự chuộc tội vẫn chưa được thực hiện, “nhưng ngày nào đó Đức Thánh Linh sẽ đến và làm điều tương tự này,” Ngài tiếp, “và hễ các ngươi nói một lời chống lại Điều Đó, các ngươi sẽ không được tha thứ trong đời này cũng như đời sau.”

Về người đàn bà bên giếng, người Sa-ma-ri.

199 Bây giờ, có ba chủng tộc người trên trái đất. Chúng ta có thể là da đen, da nâu, da vàng, bất kể chúng ta là gì, nhưng chúng ta đến từ một dòng máu. Và có ba chủng tộc, đến từ dân tộc Cham, Sem, và Gia-phết; và đó là người Do Thái, dân Ngoại, và người Sa-ma-ri, nửa người Do Thái và người Ngoại.

200 Bây giờ, chúng ta là những người Ngoại bang, Anglo-Saxon, chúng ta là những người ngoại đạo, thờ thần tượng. Chúng ta không đang trông đợi Đấng Mê-si.

201 Vì thế khi Chúa Jêsus bày tỏ chính Ngài như là Con Người... Bây giờ xin nghe phần kết luận, và tôi sẽ kết thúc. Khi Chúa Jêsus đến, Ngài có nhiệm vụ làm ứng nghiệm những gì đáng tiên tri đã nói về Ngài, vì thế đối với Y-sơ-ra-ên Ngài đại diện cho chính Ngài, trước Phi-e-rơ và Na-tha-n-ên và những người ở đó, như là Con Người.

202 Bây giờ Ngài cần đến Sa-ma-ri. Và Ngài đi lên Sa-ma-ri, và ở đó Ngài thấy một người đàn bà đang ngồi bên giếng. Chúng ta biết câu chuyện đó rồi, và như bà ấy, họ nói chuyện với nhau. Bà đến để lấy nước. Ngài phán, “Hãy cho Ta uống.”

203 Và bà nói, “Bây giờ, có sự kỳ thị ở đây, chúng tôi không thể làm điều đó. Và tôi là phụ nữ Sa-ma-ri, còn Ông là người Do Thái. Chúng tôi không có...”

204 Ngài phán, “Nhưng nếu người biết ai đang nói với người, thì chắc người sẽ xin Ta nước để uống.”

205 Bà nói, “Ồ, giếng thì sâu, Ngài sẽ lấy gì để kéo?”

206 Và cuộc trò chuyện tiếp tục cho đến khi Ngài tiếp xúc được với linh của bà. Và khi Ngài đã tiếp xúc được linh của bà rồi, Ngài biết nỗi rắc rối của bà là gì. Bao nhiêu người biết điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ bao nhiêu người trong số các bạn là người mới đến biết đó là sự thật? [“A-men.”] Đúng vậy, điều đó là thật.

Và Ngài đã nói gì? “Hãy đi kiếm chồng người và đến đây.”

Bà thưa, “Tôi không có chồng.”

207 Và Ngài phán, “Người nói phải lắm. Vì người đã có năm đời chồng, còn người mà người đang sống với bây giờ chẳng phải là chồng người.” Bà quay lại.

208 Bây giờ, bà không giống như các thầy tế lễ, nói, “Ông ấy bị quỷ ám. Ông ấy là một thầy bói hay là gì đó.”

209 Bà quay lại, và bà đáp, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một đấng tiên tri. Bây giờ, chúng tôi đã không có một vị tiên tri nào trong bốn trăm năm qua. Hội thánh cũng chưa từng có tiên tri như vậy. Nhưng chúng tôi nhận biết, tôi nhận biết rằng Ngài là một đấng tiên tri. Bây giờ, tôi biết rằng chúng tôi đang trông đợi Đấng Mê-si. Và khi Đấng Mê-si đến, đó là điều mà Ngài sẽ làm.”

210 Vậy thì Kinh Thánh chép, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Nếu đó là dấu hiệu được xức dầu của Đấng Mê-si ở đó, cho người Sa-ma-ri và người Do Thái... Bây giờ, nó chưa bao giờ được thực hiện trước những dân Ngoại. Không nơi nào trong Kinh Thánh mà Chúa Jêsus đã từng làm điều đó trước những dân Ngoại. Họ đã có bốn nghìn năm trông

đội Đấng Mê-si; chúng ta cũng đã có hai nghìn năm, với sự huấn luyện của họ, để trông đợi một Đấng Mê-si.

²¹¹ Bây giờ, nếu đó là sự chứng minh của Ngài ngay trước khi ngày của họ kết thúc, thì đó phải là sự chứng minh của chúng ta, bởi vì Ngài đã hứa Con người sẽ bày tỏ chính Ngài một lần nữa trong ngày thế giới trở nên giống như Sô-đôm một lần nữa. Và bất kỳ ai cũng biết chúng ta đang ở đó. Hiểu không?

²¹² Bây giờ, tôi tin rằng Chúa Jêsus Christ giữ mọi Lời. Tất cả Kinh Thánh đều được hà hơi. Tôi không tin rằng chúng ta có một quyền, và sẽ bị lên án vì điều đó, nếu chúng ta thêm một từ vào Nó hoặc bớt một Lời khỏi Nó. Khải Huyền 22 nói như vậy. Tôi tin rằng Ngài vẫn hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

²¹³ Tôi thật sự kính trọng những người thuộc phái Luther vì lập trường của họ trong thời đại đó, những người thuộc phái Giám Lý về sự nên thánh của họ trong thời đó, và những người thuộc phái Ngũ Tuần về lập trường của họ trong thời đó, nhưng chúng ta đang sống trong một thời đại khác. Chúng ta đang sống khi đã có thân cây, có hoa, có hạt, có vỏ như hạt Lúa mì, nhưng hạt Lúa mì nằm bên trong lớp vỏ. Lớp vỏ chỉ hỗ trợ hạt Lúa mì, giữ cho sức nóng mặt trời khỏi đốt cháy Nó. Và bây giờ giáo phái đang rút khỏi Nó, để Nó có thể nằm trong sự Hiện diện của Con, để chín muối. Vì vậy chúng ta—chúng ta ở trong...Sẽ không có nhiều tổ chức nổi lên nữa. Đây là sự kết thúc của nó. Chúng ta đã, luôn có khoảng ba năm, khi một sứ điệp bắt đầu, họ tổ chức nó.

²¹⁴ Điều này đã diễn ra gần hai mươi năm, và không có tổ chức. Nó không thể. Chúng ta đang ở trong thời kỳ Lúa mì, thời kỳ thu hoạch. Tôi có thể nghe tiếng máy gặt đập lớn đang đến. Một ngày nào đó chúng ta sẽ về Nhà. “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

²¹⁵ Bây giờ, tôi không phải là Ngài, nhưng tôi là tôi tớ của Ngài. Tôi không tin rằng anh em đặt tay lên người khác và ban cho họ ân tứ. “Vì các sự ban cho và sự kêu gọi chẳng hề đổi lại được bao giờ.” Họ đã được tiền định, của Đức Chúa Trời, để đáp ứng thời đại và thời điểm của thời đại đó. Bất kỳ nhà nghiên cứu Kinh Thánh nào đều biết đó là sự thật. Môi-se được sinh ra đúng lúc.

Giê-rê-mi, đúng lúc, tất cả những người còn lại của họ. Giảng Báp-tít, đúng lúc. Chúa Jêsus đã đến đúng lúc. Và chúng ta đúng lúc này. Đây là những gì được cho là sẽ xảy ra.

²¹⁶ Bây giờ, tôi tuyên bố rằng Ngài đang sống ngày nay, và Thánh Linh của Ngài. Sau các thời đại hội thánh, chúng ta ở trong thời đại hội thánh Lao-đi-xê, sự kêu gọi cuối cùng, và thời đại tệt hại nhất trong tất cả các thời đại, bởi vì Ngài bị đuổi ra ngoài hội thánh. Hãy nhớ, Con người, và Ngài đã bị đuổi ra khỏi hội thánh; không phải là một tổ chức ra khỏi một tổ chức, mà là một Người ra ngoài một tổ chức. Hiểu không? Không có thời đại hội thánh nào khác có được điều đó, chỉ có Lao-đi-xê. Nếu anh em là người thuộc linh, anh em sẽ hiểu.

²¹⁷ Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, bây giờ chúng con đã làm chứng chân thật về Ngài. Vậy thì nếu điều này có thật, như con biết, Chúa ôi, con tin điều đó có thật, xin Ngài làm chứng rằng con đã nói lên Lẽ thật. Trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²¹⁸ Tôi sẽ hỏi một vài điều, chỉ một lát. Tôi đã không có bất kỳ sự phân biệt nào trong hàng cầu nguyện, bởi vì tôi nghĩ rằng tất cả anh em luôn ở trong chức vụ của tôi. Nhưng đối với những người này có mặt ở đây, hãy để một số người trong số các bạn ở ngoài kia đi đến cầu nguyện, và chỉ để một người nào đó trong hàng hoặc điều gì đó. Và bây giờ nếu Chúa Jêsus Christ sẽ mặc lấy thân xác con người này. Nó sẽ không có hiệu quả mà không có anh em. Anh em là người làm điều đó.

²¹⁹ Bây giờ, lắng nghe, ngày nọ, một người đàn bà đã rờ đến gấu áo của Ngài, và Ngài quay lại, nói, “Ai đã rờ đến Ta?”

²²⁰ Tất cả họ đều nói, “Ôi, Thầy dường như...” Hay là, Phi-e-rơ đã nói, “Ồ, cả đám đông đang đụng đến Thầy.”

²²¹ Ngài phán, “Nhưng Ta nhận biết Ta trở nên yếu đi, hay quyền năng đã ra khỏi Ta.” *Quyền năng* là “sức mạnh.” Và nói, “Ta nhận biết rằng Ta đã—Ta đã trở nên yếu đi.”

²²² Và vì vậy Ngài nhìn chung quanh, trên người đàn bà, cho đến khi Ngài thấy bà, và bảo bà về căn bệnh mất huyết của bà. Và rằng bà...Ngài phán, “Đức tin người đã cứu người.” Được rồi.

²²³ Bây giờ, Ngài hôm qua, ngày nay cho đến đời đời không hề thay đổi. Và Tân Ước, Sách Hê-bơ-rơ, nói rằng, “Ngay bây giờ Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm đang cầu thay cho anh chị em, mà có thể thông cảm sự yếu đuối của anh chị em.”

Bây giờ, ở đây, có phải đó là—đó là một trong những người bệnh ở đây không? Hãy đến.

²²⁴ Bây giờ, dành cho cử tọa. Tôi làm điều này không phải để phò trương, thưa các bạn. Bây giờ hãy dừng suy nghĩ đó. Hãy nhớ, tôi hiểu được suy nghĩ của các bạn. Bao nhiêu người biết điều đó là thật, và thấy điều đó?

²²⁵ Đây là một người phụ nữ mà tôi—tôi chưa từng thấy. Tôi không biết một điều về người phụ nữ. Chúng ta có lẽ sinh ra cách nhau hàng dặm, và cách nhau nhiều năm, và chúng ta đứng đây đêm nay. Chúng ta là những người xa lạ đối với nhau. Tôi không biết chị. Bây giờ, tôi không có ý kiến gì cả. Ở đây, đây là—đây là Thánh Giảng chương 4 lần nữa, một—một người đàn ông gặp một người đàn bà. Bây giờ, tôi không phải là Chúa Jêsus và bà ấy không phải là người đàn bà đó. Nhưng ở đây chỉ là tương tự. Và Ngài phán, “Các ngươi cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Bây giờ, tôi không biết. Người đàn bà này cần có đức tin để làm điều đó. Tôi không biết gì về chị cả. Nhưng bây giờ nếu tôi đã nói rằng đó là sự thật, thì Đức Chúa Trời có nghĩa vụ phải làm cho...nói điều này là đúng. Bây giờ, không biết chị, nếu Đức Chúa Trời trên Trời...

²²⁶ Và tôi đã nói Lễ thật. Chị có tin rằng những gì tôi nói về đó là Lễ thật không? Chị chấp nhận điều đó là đúng? [Người chị nói, “Tôi tin nó.”—Bt.] Chị tin điều đó chứ? Tôi sẽ không đứng đây trước quyển Kinh Thánh này và cố gắng đánh lừa ai đó, một người đàn ông ở độ tuổi của tôi, và biết rằng tôi phải gặp Đức Chúa Trời bên kia tại Tòa Phán Xét. Chúng ta rồi đây sẽ phải đứng đó. Chúng ta biết điều đó.

²²⁷ Bây giờ nếu Đức Chúa Trời có thể bày tỏ, cho tôi, điều gì đó trong cuộc sống của chị, mà chị biết rằng tôi không biết gì, vì tôi không biết chị. Nếu bất cứ điều gì, thì điều đó phải là điều gì đó trong đời sống chị. Tôi sẽ không biết gì về nó. Nó sẽ phải đến từ

một Sức mạnh siêu nhiên. Và thế thì nó sẽ phụ thuộc vào chị, chị nghĩ Quyền năng là gì.

²²⁸ Bây giờ cho những người mới đến. Bây giờ tôi nắm tay tôi. Bây giờ, xin đừng đi lại ngay bây giờ, bởi vì, hãy xem, mỗi người là một linh. Khi tôi quay lại, các bạn chỉ cảm thấy như một—một lực kéo từ khắp mọi nơi. Hãy xem, các bạn là—các bạn là con người và có linh hồn. Và bạn là một linh. Nếu không, bạn đã chết. Vì vậy, bạn chỉ cần tôn trọng, chỉ trong chốc lát.

²²⁹ Và các anh em ở đây, hãy cầu nguyện. Tôi không mong đợi điều này, không bao giờ đến vì điều này tối nay, chút nào. Tôi đến chỉ để cầu nguyện cho những người đau. Nhưng đó là những người mới đến.

²³⁰ Bây giờ, chị tin điều đó không? Nếu Chúa có thể cho tôi biết bệnh của chị là gì, hoặc chị đến đây để làm gì, điều gì đó chị đã làm hoặc lẽ ra phải làm, hoặc—hoặc điều gì khác, thế thì chị sẽ tin chứ? Được rồi, tôi đang cố gắng tiếp xúc với linh của chị, chị thấy đấy. Đó là những gì tôi đang cố gắng làm. Giống như Ngài đã làm với người phụ nữ ở giếng, Ngài đã nói chuyện với bà ấy một chút, thấy chưa, Ngài đã xin nước uống. Và đó là những gì tôi đang cố gắng làm, là để biết được tâm trí của chị không phải đọc tâm trí của chị; nhưng cố gắng như Ngài đã làm, nhận biết được suy nghĩ của chị.

²³¹ Chị đến đây vì có vấn đề về bao tử. Chị bị đau bao tử. Đúng rồi. Hãy giơ tay nếu điều đó là thật. Bây giờ chị tin không? Không chỉ vậy, chị còn đang khao khát một thứ khác. Chị muốn được báp têm bằng Đức Thánh Linh. Hãy vẫy tay nếu điều đó đúng. Thấy không? Tôi đã thấy Ánh Sáng đến trên chị, và rồi rút đi, đấy. Hãy đi và nhận lấy Đức Thánh Linh, trong Danh của Chúa Jêsus Christ, sự trả lời.

²³² Bây giờ các bạn có tin không, người mới đến? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ các bạn nói...

²³³ Bây giờ ở đây, đấy, khi sự xúc dầu đã bắt đầu, thế thì Ngài hành động ở đây. Đấy, ngay khi người đàn bà đứng đây, chị ấy đấy, chị ngay bây giờ...Chị nhận biết có Điều gì đó chung quanh chị.

234 Bao nhiêu người ở đây đã thấy bức ảnh Trụ Lửa đỏ, Ánh Sáng tại đó? Ở Washington, DC. Thấy chưa? Bây giờ tôi ước gì...Đó là một chiều không gian khác, giống như. Tôi đang nhìn ngay vào Nó. Nó ở ngay trên người đàn bà ở đây. Tôi đang nhìn ngay vào Nó.

235 Bây giờ, tôi hoàn toàn xa lạ với người phụ nữ này. Tôi không biết chị ấy. Và tôi rất nghi ngờ không biết liệu chị ấy có biết tôi không, chỉ khi đi ra trong buổi nhóm. Đó là tất cả. Nhưng nếu Đức Chúa Trời bảo cho tôi biết điều gì về chị, hay điều gì đó giống như cách đây một lát, chị tin tôi là tiên tri của Ngài, đầy tớ của Ngài chứ? Chị tin điều đó hết lòng chứ? Ồ, xin Ngài ban cho điều đó. Chị là, chị đang đương đầu với một ca phẫu thuật, và ca mổ đó gần tới rồi. Không có chỗ cho chúng, nhưng tay chị đang run. Đó là do bị tai nạn, và chị được cho là phải mổ. Chị tin, và chị sẽ không phải bị mổ, nếu chị sẽ cứ tin hết lòng! Điều đó sẽ được. Chị có tin tôi là nhà tiên tri của Ngài không? [Người chị nói, “Ồ, vâng, thưa ông, tôi tin.”—Bt.] Vâng.

236 Chỉ có niềm tin bây giờ. Đừng nghi ngờ. Chỉ tin. Bây giờ, ở đây, hãy để người đàn bà này một lần nữa, bởi vì người đàn bà này ở trong một tình trạng nguy kịch. Các bạn có thấy bóng đen đó không? Bao nhiêu người từng nhìn thấy bức ảnh chụp cái bóng đen của sự chết? Nó đang ở trên người đàn bà ấy ngay bây giờ. Nếu Đức Chúa Trời không giúp bà ấy, bà không thể sống được. Bà ấy có một khối u. Và khối u nằm trong não. Ừ-m. Ừ-m. Ừ-m.

237 Lạy Chúa kính yêu, nếu Ngài hiện diện rất gần giờ này, Ngài biết hết những điều này, con cầu xin, Chúa Kính yêu ôi, rằng Ngài sẽ chữa lành cho người chị của chúng con. Xin cho chị ấy sống, Cha ôi, vì sự vinh hiển Ngài. Con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

238 Bà thế nào? Bà là một người tốt vô cùng. Tôi cho rằng, nếu mẹ tôi còn sống, thì ở khoảng tuổi bà. Bà ấy ở miền Vinh hiển, tối nay. Bà luôn cầu nguyện cho tôi khi tôi đi nhóm. Tôi đã thưa với Chúa...[Người chị nói, “Tôi tám mươi lăm tuổi.”—Bt.] Bà à? [“Tôi tám mươi lăm tuổi.”] Tám mươi lăm tuổi. Chúc phước cho tấm lòng chị, thưa chị.

239 Bây giờ, tôi hoàn toàn xa lạ với chị, tôi cho là vậy. Chúng ta chênh lệch tuổi tác nhiều năm. Và tôi không biết chị. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy chị. Chúng ta chỉ là hai người gặp nhau ở đây trên trái đất, nhưng chị là một Cơ-đốc nhân. Chị là một người tin. Nguyên nhân, lý do mà tôi biết điều đó, là cảm nhận về linh của chị. Chị thì, chị đã chào mừng tôi, đấy. Và tôi tin rằng đó là Đức Thánh Linh, vì nó ban cho các công việc và hành động của Đức Thánh Linh. Hiểu không? Và tôi biết Đó là Ngài. Tôi biết điều này mà chúng ta nói là đúng. Bây giờ, tôi biết đó là sự thật.

240 Bây giờ, tôi không biết điều gì sẽ xảy ra. Nhưng nếu Chúa Jêsus tiết lộ cho tôi điều gì không ổn với chị, sẽ...chị sẽ biết liệu điều đó có đúng hay không, hoặc nói cho tôi biết điều gì đó mà chị đã làm, hoặc không nên làm. Chị sẽ tin đó là cùng Chúa Jêsus, cũng là Đức Chúa Trời có thể cho Phi-líp biết ông ấy đã ở đâu, cho Si-môn biết tên ông ấy là gì không? Chị tin Ngài là cùng một Đấng đó không?

241 Bệnh của chị là bệnh đường ruột. [Người chị nói, “Chính xác.”—Bt.] Điều đó là chính xác. Đúng thế không? [“Vâng, thưa ông.”] Bây giờ chị tin tôi là nhà tiên tri của Ngài? Tên của chị là Bà Bayer, Bà Bayer; Bayer, như thuốc Bayer aspirin. Đúng rồi. Chị đã được chữa lành. Hãy đi, Đức Chúa Jêsus Christ cho chị được khỏe mạnh. Xin Chúa ban phước cho chị.

242 Anh chị em tin hết lòng...Bây giờ, nếu anh chị em chỉ có đức tin, đừng nghi ngờ!

243 Bây giờ, chị thực sự không ở đây vì chính mình. Chị ở đây vì người khác. Đó là một người đàn ông, và anh ấy không ở đây, một người anh em. Anh trai đó đang ở trại tâm thần. Hãy cầm chiếc khăn tay chị cầm trong tay, khi Thánh Linh ở trên chị, hãy gửi nó cho anh ấy. Hãy đeo nó vào anh ấy, đừng nghi ngờ gì nữa, anh ấy sẽ ra khỏi viện và khỏe mạnh. Chị có tin không? Chúa ban phước cho chị.

244 Anh em nói rằng, “Anh đã nói, ‘Thiên sứ đó, trong ngày cuối cùng ở đó, Ngài đã quay lưng lại.’ Ồ, anh nhìn kia.”

245 Tôi sẽ không nhìn người phụ nữ này. Tôi quay lưng lại. Bây giờ, thưa bà, một trong những bệnh nhân, bà nghe tôi không, hãy

nói “vâng.” [Người chị nói, “Vâng.”—Bt.] Nếu Chúa Jêsus sẽ tỏ lộ cho tôi vấn đề của chị là gì, khi tôi đang nhìn về phía này, chị sẽ biết liệu đó có phải là sự thật hay không. Đúng thế không? Chị có tin thế thì điều đó là làm ứng nghiệm những gì Chúa Jêsus đã phán, “Nó sẽ được thực hiện trong những ngày sau rốt, như đã xảy ra trong những ngày của Sô-dôm”? Chị sẽ tin điều đó chứ? Chị bị chứng rối loạn của phụ nữ, bệnh phụ nữ. Hãy tin bằng cả tấm lòng bây giờ, nó sẽ lìa khỏi và chị có thể về nhà và khỏe mạnh. Xin Chúa ban phước cho chị.

“Nếu các người có thể tin!”

246 Bạn có tin rằng Chúa sẽ chữa lành cơn đau tim đó không? Ồ, cứ tiếp tục bước đi, nói rằng, “Cảm ơn Ngài, lạy Chúa!” Hãy tin!

247 Một buổi sáng thức dậy, chị khó có thể di chuyển được. Chứng viêm khớp thật khó chịu, nhưng Chúa Jêsus Christ là Đấng Chữa Lành bệnh viêm khớp. Chị tin điều đó không? Khi chị bước ra đứng đến chỗ sưng, chị phải nghiêng người, cúi xuống. Tôi thấy chị làm điều đó. Chị sẽ không phải làm điều đó nữa, nếu chị tin. Chị có tin rằng tôi được sai đến cho mục đích này? [Người chị nói, “Tôi tin.”—Bt.] Thế thì, như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, xin cho chứng viêm khớp đó lìa khỏi chị. A-men.

248 Anh có vấn đề về bao tử. Anh có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ cho anh về nhà, ăn bữa ăn khuya, cảm thấy ngon miệng về điều đó không? Hãy đi trên con đường của mình, ăn bữa tối của mình, tin và anh sẽ cảm thấy ổn.

249 Chị có thân thể yếu đuối, đúng thế, bởi vì tim chị trong tình trạng xấu. Đúng thế. Bây giờ chị không còn điều đó nữa. Hãy đi, tin điều đó.

250 Điều gì sẽ xảy ra nếu tôi không nói một lời nào với chị, và chỉ đặt tay lên chị, chị cũng sẽ tin tôi, rằng chị sẽ khỏe chứ? Hãy đến đây.

251 Lạy Cha Thiên thượng Kính yêu, con cầu xin Cha chữa lành cho người đàn bà này và cho chị khỏe, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

252 Bao nhiêu người ở đây tin, bao nhiêu người trong số các bạn là người mới, tất cả các bạn?

253 Chỉ suy nghĩ, và tôi hầu như không thể nhìn thấy mọi người đến bây giờ. Chỉ nhớ rằng, một khả tượng đã khiến Chúa Jêsus trở nên yếu đuối. Bao nhiêu người biết điều đó? Một người phụ nữ đã chạm vào Ngài. Đa-ni-ên đã nhìn thấy một khả tượng và bối rối trong tâm trí, ông bị đau đầu, trong vài ngày. Bao nhiêu người biết điều đó? Hiểu không? Được rồi.

254 Bây giờ bao nhiêu người trong các bạn tin điều đó, rằng đây là Đức Thánh Linh? Các bạn có tin điều đó với tất cả tấm lòng... Không phải tôi, bây giờ. Đức Thánh Linh! Bây giờ đây là những người đàn ông ngồi đây cũng tin điều đó.

255 Bây giờ một số, bây giờ một số người khác trong số các bạn đã nhận được thẻ cầu nguyện, tôi muốn tất cả mọi người sẽ có mặt trong hàng cầu nguyện này, hãy đứng lên với đôi chân của mình, chỉ trong giây lát.

256 Nghe này, tôi muốn hỏi anh chị em một câu hỏi long trọng. Anh chị em đã thú nhận tất cả tội lỗi của mình ở đó chưa? Anh chị em tin chứ? Anh chị em đã xưng tội chưa, và anh—anh chị em có tin rằng mình sẽ được chữa lành không? Anh chị em đã xưng tất cả tội lỗi mình và đã làm tất cả điều sai trái trở nên đúng đắn không? Hãy giơ tay lên, nếu có, trước mặt Đức Chúa Trời, anh chị em tin điều đó.

257 Và bây giờ cũng hãy giơ tay lên, anh chị em có tin điều đó cần Đức Thánh Linh, và đây là Đức Thánh Linh đang chứng thực chính Ngài giữa vòng anh chị em không? Anh chị em tin bằng cả tấm lòng chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em tin chứ? Thế thì mỗi người trong anh chị em đều được chữa lành.

258 Anh chị em có đức tin và tin vào những vị mục sư truyền đạo đang ngồi đây chứ? Anh chị em cũng tin họ chứ? Còn về việc chúng ta hãy cầu nguyện cho anh chị em, từng người một, và sau đó để anh em đến và đặt tay trên các bạn.

259 Điều này làm cho tôi rất yếu. Điều đó cứ tiếp diễn như vậy, nó chỉ—nó chỉ khiến tôi như vậy.

260 Và tôi—tôi sẽ đến Nam Phi sau buổi nhóm này. Vì, ồ, chao ôi, anh em biết ở nơi đó thế nào rồi nơi mà anh em thậm chí không

thể nói chuyện với dân sự. Và sẽ có... Ít nhất chúng ta đang mong đợi ba trăm nghìn, một buổi nhóm duy nhất.

²⁶¹ Vậy nên anh em cứ tin! Anh em đang ở đây tại nước Mỹ, anh em đã thấy Điều đó đi đi lại lại.

²⁶² Lạy Chúa kính yêu, những người này đang có nhu cầu. Và con không biết gì khác mà Cha có thể làm, Cha ôi, để chứng minh cho họ bằng Lời của Ngài, rằng Ngài là Đức Chúa Trời không thay đổi. Con tin rằng chúng con đã thấy rất nhiều điều lớn lao, Chúa ôi, và ăn từ bàn của Ngài, với Thức ăn Sự sống Đời đời tuyệt vời, ngon ngọt như vậy, cho đến nỗi chúng con trở nên... và trở nên quá quen thuộc với Nó. Nó—nó trở thành việc bình thường. Chúng con không, chúng con không đến gần Điều đó đúng đắn, lạy Chúa, khi chúng con thấy. Ngay cả khi con nghĩ về chính mình đang đứng ở đây, con cũng nên quỳ xuống, biết rằng ngay tại đây, Thánh Linh đã khiến Ngài sống lại từ kẻ chết đang đứng ngay tại đây. Thánh Linh đã ở trên Ngài khi Ngài còn sống trên đất, ngay bây giờ ở đây. Và chúng con, những tội nhân tội nghiệp bất xứng, nhờ ân điển và lòng thương xót của Ngài, Ngài đã mua được mạng sống của chúng con. Và chúng con đây, hôm nay, đang thực hiện công việc của Ngài, như Ngài đã phán rằng chúng con sẽ tiếp tục công việc của Ngài. “Những công việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm.” Đang thực hiện những điều này và chứng minh chúng, trong thế gian này ở đây! Lạy Chúa, con vô cùng biết ơn Ngài, rằng con có thể được coi là một thành phần trong dân sự của Ngài, trong ngày cuối cùng này.

²⁶³ Lạy Chúa kính yêu, những người này đang đứng đây. Cha ơi, họ đau yếu. Con không có cách nào chữa lành cho họ. Và Ngài cũng không làm gì cho họ bây giờ, Ngài đã chữa lành cho họ rồi. Ngài đã vì gian ác chúng con mà bị thương, bởi lần roi Ngài chúng con được lành bệnh. Vậy, Cha ôi, con cầu nguyện rằng mỗi một người trong họ đi ngang qua đây, khi chúng con đang cầu nguyện cho họ, đều giống như họ đang đến dưới chơn thập tự giá. Vì họ biết, bên kia bóng tối nghi ngờ, Đức Thánh Linh chứng thực đang hiện diện trên bục giảng ở đây. Đấng Christ của Đức Chúa Trời hiện diện ngay giữa buổi nhóm. Xin tha thứ mọi tội lỗi. Xin cất đi mọi sự vô tín. Và xin cho mỗi người trong họ được

chữa lành khi họ đi ngang qua hàng này. Con cầu xin, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁶⁴ [Một anh em nói, “Anh Branham, chúng ta có thể mời mọi người ngồi, và từng nhóm một, để khỏi quá đông cùng một lúc.”—Bt.] Vâng. Được rồi.

²⁶⁵ Bây giờ tôi muốn hỏi một vài điều. Các anh em, các anh em của tôi, sẽ đứng đây với tôi chứ?

²⁶⁶ Anh em thấy đấy, đây là một bằng chứng về điều đó. Nhiều nhà truyền giáo đi vào một thành phố, và họ làm mọi việc cầu nguyện cho người đau, và tất cả những việc còn lại của nó. Và khi hội chúng, khi họ đi rồi, thì dân—dân—dân sự chỉ đặt đức tin trên các nhà truyền giáo, anh em thấy đấy. Điều đó không phải như vậy, mọi người. Những người này, tôi nghi ngờ bất cứ ai trong thời đại này...Tôi biết điều đó, có rất nhiều hành vi mạo danh, nhưng tôi sẽ không nói mình sẽ làm gì. Nhưng những người này có thể không làm điều đó, đó là có thật, và tôi nghi ngờ điều đó rất nhiều.

²⁶⁷ Nhưng họ cũng được Đức Chúa Trời phong chức, đặt tay trên người đau, như tôi hay bất kỳ ai khác. Đức Chúa Trời đáp lại lời cầu nguyện của họ nhiều như Ngài sẽ đáp lại bất kỳ lời cầu nguyện nào ở đó. Chúa Jêsus đã ủy thác, “Những dấu hiệu này,” đừng nói sẽ đi theo William Branham, Oral Roberts, vân vân, “nó sẽ đi theo họ là những kẻ tin.” Và những người này được đầy dẫy Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Họ là những người đã được báp-têm, cùng một Đức Thánh Linh. Thánh Linh đó đã ở đây để làm công việc đó chỉ một lúc trước, Ngài vẫn ở đây. Ngài đang ở trên những vị này, tất cả họ đều được đầy dẫy Thánh Linh. Vì thế tôi sẽ nhờ họ làm một hàng đôi dọc theo đây, ở hai bên hàng này, nếu họ muốn, để mà họ cũng có thể đặt tay lên người đau, khi họ đi ngang qua.

²⁶⁸ Và họ muốn ai có thể cầu nguyện thì đứng lên, chỉ những người có thể cầu nguyện thôi, đứng ra trong lối đi. Và những người còn lại thì cầu nguyện, chỉ vài phút thôi. Hãy đứng, mỗi bên, chỉ đứng ra ngay phía bên trái của khu vực anh em. Hãy đứng ra, tới khu vực của mình, và rồi họ sẽ chỉ gọi các bạn. Khi

anh em thấy dây bên này hết chỗ, hãy để hàng *này* đi ngay vào đó. Khi hàng *này* kết thúc, hãy để hàng *này* tiếp tục bước vào đó.

269 Và khi anh em đến gần bây giờ, hãy nhớ rằng, anh em sẽ chỉ đi trừ khi anh em đang tin. Bao nhiêu người trong anh em biết, anh em chỉ cảm thấy trong lòng, rằng anh em đã cầu nguyện cho điều này, và anh em sẽ được chữa lành ngay khi anh em đi ngang qua hàng này? Xin hãy đưa tay lên, nói, “Tôi tin nhận điều đó, Đấng Christ, ngay bây giờ, chỉ vì Ngài đã ủy thác những điều này.”

270 Bây giờ tôi cầu nguyện cho mỗi người trong các bạn. Chúng ta sẽ cầu nguyện. Tôi sẽ hỏi Chị Rose hoặc bất cứ ai đang ở ngồi ở đàn organ ở đằng kia, Chị Rose, chị vui lòng chơi bài *Danh Y Đại Tài Giờ Này Ở Gần*, cho chúng tôi nhé. Và hãy để mọi người, tất cả những người khác, cầu nguyện. Và khi họ đi qua dòng cầu nguyện này, tôi tin rằng mọi người sẽ được chữa lành. Chúa ban phước cho anh chị em. Những người còn lại của anh em bây giờ cúi đầu xuống và đang cầu nguyện cho những người khác.

271 Hãy thực sự chân thành. Hãy xem, đó là cách mà thầy giảng Báp-tít nhỏ bé đó nhận được Đức Thánh Linh, vào đêm nọ. Anh ấy đang suy nghĩ về điều đó, chỉ ngồi đó, thực sự chân thành, và Nó giáng xuống cả nhóm họ. Anh em phải chân thành với Chúa.

272 Bây giờ Ngài đã chứng minh Ngài ở đây với anh chị em. Ngài đang ở đây. Bây giờ khi ai đó nói với anh em rằng đó chỉ là một mớ cảm xúc, thì anh em biết rõ hơn bây giờ, phải không, những anh em mới đến? Ngài đã chứng thực chính Ngài, ấy là Ngài. Và không ai khác có thể làm điều đó. Điều này đã không được thực hiện kể từ thời các sứ đồ. Nó vừa trở lại với hội thánh, như đã hứa. Chúa ban phước cho anh chị em bây giờ.

273 Bây giờ, các bạn, khi các bạn đi qua hàng này, hãy đến, cầu nguyện. Mọi người bây giờ, “Danh—Danh Y vĩ đại giờ này ở gần, là Chúa Jêsus đây cảm thông.” Bây giờ khi các bạn đến, hãy cúi đầu xuống, trong sự tôn kính. Đi ngang qua. Những người này đặt tay lên quý vị, quý vị sẽ được chữa lành. [Băng trống—Bt.]

...nốt nhạc trong sê-raph...

...?...Điều đó ổn thôi. Tối mai...?...

²⁷⁴ [Băng trống—Bt.]...?...sự việc. Nhưng, chỉ cần một điều đơn giản là tuân theo những gì Đức Chúa Trời đã phán. Tôi đã thấy nó xảy ra rất nhiều lần. Hãy xem, Kinh Thánh thậm chí còn không ra lệnh cho chúng ta cầu nguyện cho mọi người, Nó chỉ nói, “Đặt tay lên người đau, họ sẽ bình phục.”

²⁷⁵ Mới gần đây, ồ, đó là...Tôi không nói gần đây. Trường hợp này còn in trong trí trí tôi giờ này. Nó xảy ra cách đây khoảng ba hay bốn năm, hoặc nhiều hơn. Chúng tôi ở ngay đây tại California. Hai người phụ nữ đến đó, một người trong số họ đã có một—một—một khối u trên khuôn mặt, và người còn lại bị đau dạ dày. Và họ đã tin như vậy. Tôi đặt tay lên họ, và nói, “Bây giờ, tôi làm điều này trong Danh Chúa Jêsus.”

²⁷⁶ Đó là gần một tháng sau đó. Người phụ nữ đó đang cố gắng ăn, với căn bệnh đau dạ dày đó, cô ấy không thể ăn được. Một buổi sáng, “một cảm giác mát mẻ thực sự đã đi qua” cô ấy, cô ấy nói, và cô ấy đi ăn. Và cô ấy chạy xuống để nói với hàng xóm của cô ấy, và người hàng xóm của cô ấy đang giữ tấm khăn trải giường, như *thế*, cố gắng tìm thấy khối u trên khuôn mặt của cô đêm đó.

²⁷⁷ Xem, chỉ cần tin, thưa các bạn. Nếu Ngài làm điều đó cho một người, Ngài sẽ làm điều đó cho tất cả. Và nó chỉ là một việc đơn giản của việc đặt tay. Và đó là những gì Ngài đã nói. Chúng ta không biết nó hoạt động như thế nào. Tôi không biết nó hoạt động như thế nào. Đó chỉ là lời hứa của Ngài. Ngài đã phán sẽ làm điều đó. Và tôi đã tìm thấy hàng chục nghìn người trên khắp thế giới đều khỏe lại. Đức Chúa Trời đã hứa sẽ làm điều đó, và đó là lời hứa của Ngài. Đấy, chúng ta chỉ tin điều đó.

²⁷⁸ Bây giờ, tất cả chúng ta đang đến đây. Và các bạn mà không thể đi được, xin giúp đưa họ đến gần đây, và chúng tôi sẽ đến cầu nguyện cho các bạn. Bây giờ tôi muốn mỗi người trong số anh em đi ngay tới đây, đặt tay vào đây, nếu anh em muốn, ngay tại đó. Và tôi muốn đứng đây và cầu nguyện, và sau đó tôi cũng đặt tay lên họ. Được rồi, vào ngay đây. Tất cả các bạn di chuyển đến gần, vì vậy mọi người có thể tiếp cận ngay bây giờ.

²⁷⁹ Lạy Chúa kính yêu, trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, chúng con cầu nguyện cho những người này, một số họ thì đau

ốm, tàn tật. Đấng kia bàn tay của các mục sư truyền đạo đó, lay Chúa, đang đi đi lại lại từ người này sang người khác. Con cầu nguyện rằng Ngài sẽ chữa lành cho từng người trong số họ, Chúa ơi. Xin để Đức Thánh Linh ngự trên họ, từng người, từng người, Cha ôi. Và nguyện xin Quyền năng vĩ đại của Đức Chúa Trời phủ bóng trên họ ngay bây giờ, và xin cho họ về nhà và khỏe mạnh. Biết điều này, rằng Chúa Jêsus đã phán, “Nếu họ đặt tay lên người đau, người đau sẽ bình phục.” Ngài đã hứa điều đó, lay Chúa Kính yêu. Chúng con đang tin điều đó. Chúng con đang tin vào điều đó, bởi vì Ngài đã nói như vậy và chúng con biết rằng điều đó là như vậy, những người này cũng sẽ ổn thôi. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, con chúc phước cho tất cả họ. A-men.

²⁸⁰ Chúa ban phước cho anh chị em. [Băng trống—Bt.]

²⁸¹ Lòng tôi tin nhận sự chữa lành dành cho mỗi một anh chị em. Tôi tin điều đó. Mỗi một anh chị em, có tin điều đó cùng với tôi bây giờ không? Chỉ thế thôi. Tôi nói với anh chị em lẽ thật, theo như tôi biết. Tôi yêu anh chị em, và xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em. Và tôi—tôi tin rằng, với tất cả tấm lòng của mình, anh chị em sẽ khỏe. Và cầu chúc những ơn phước của tôi ở với mỗi người trong anh chị em bây giờ. Cầu xin Chúa trông chừng và bảo vệ anh chị em. Anh chị em ở trong những lời cầu nguyện của tôi. Anh chị em sẽ cầu nguyện cho tôi khi tôi ở Châu Phi như thế chứ? Tôi—tôi yêu mến anh chị em. Và tôi sẽ gặp anh chị em vào tối mai.

ĐỨC CHÚA TRỜI CÓ ĐỔI Ý NGÀI KHÔNG? VIE65-0427

(Does God Change His Mind?)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Ba, ngày 27 tháng Tư, năm 1965, dành cho Hội đồng Thông công Quốc tế của Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn tại Khách sạn Đại sứ quán ở Los Angeles, California, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org